

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સર્વ

ભારગેઈ, ભાવનગર - ૩૬૪૦૦૩

આત્મ સંવત : ૨૬

વીર સંવત : ૨૪૫૦

વિક્રમ સંવત : - -

પુસ્તક : ૨૨

સર્ગ : - -

Reg. N. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુન્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

અસ્ત્યેતત્પુત્રપૌત્રાદિકમશ્વિલમહો બન્ધનાયૈવ લોકે,
 દ્રવ્યં ચાતિપ્રમાણં મદમલિનધિયાં કેવલં દુઃખદં સ્યાત્ ।
 નિત્યં તચ્ચિન્તયિત્વા મતિમલહંતયે પ્રાપ્તયે જ્ઞાનરાશેર્,
 આત્માનન્દ પ્રકાશં વિદધતુ હૃદયેઽજ્ઞાનનાશાય જૈનાઃ ॥ ૧ ॥

પુ. ૨૨. | વીર સં. ૨૪૫૦. શ્રાવણ. આત્મ સં. ૨૬ | અંક ૧ લો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ પ્રારંભ પ્રભુ પ્રાર્થના. ...	...	૧ ૭ ઐતિહાસિક નોંધ. ...	૧૫
૨ ગુરૂરાય નમન. ...	...	૧ ૮ વિશ્વરચના પ્રશ્ન. ...	૧૬
૩ ખ્યેયદર્શન અને આશિર્વચન. ...	...	૨ ૬ શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય સ્કોલરશીપ	
૪ સ્તવના. ...	...	૩ ૩ના નિયમો. ...	૨૪
૫ નૂતનવર્ષની સદ્ભાવના. ...	...	૩ ૧૦ વર્તમાન સમાચાર ...	૨૬
૬ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રણ અને ગુર્જર સાહિત્ય. ૭	૭	૧૧ અંધાવલોકન અને મેઘદૂત મહા- કાવ્યનો સત્કાર. ...	૨૧૭

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ગુલાબચંદ બટલુભાઈએ લાખુ-ભાવનગર.

એકવીશમા અને બાવીશમા બંને વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને જણાવવા રજા લઇએ છીએ કે, ઉપરોક્ત ગ્રંથ આ માસિકતા ગ્રાહકોને આ વર્ષે ભેટ આપવાનું પસંદ કરવામાં આવ્યું છે.

પ્રાતઃસ્મરણીય માંગલ્યકારી ચૌદ પવિત્ર માતાઓ-આદર્શ સ્ત્રીરત્નો અને મહાસતીઓનાં વૃત્તાંતો આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે, જે સ્ત્રી જાતિનું મહત્વ અને સ્ત્રીત્વના યુક્તોના પરમ વિકાસ કરનાર એક ઉપદેશાત્મક રચના છે.

ચારિત્ર્ય વિકાસ માટે, ઉત્તમ ચારિત્રવાન અને સદ્ગુણી બનવા માટે, શાસ્ત્રકાર મહારાજે મહાન સ્ત્રી, પુરૂષોના ઉચ્ચ આદર્શને નજર સામે રાખીને, પોતાના જીવનમાં ઉતારવાને અભ્યાસ કરવાની ખતાવેલી જરૂરીયાત આ ગ્રંથમાં આવેલી સ્ત્રીરત્નોની કથા પુરી પાડે છે; તેટલું જ નહીં, પરંતુ આ કથાઓ એટલી બધી સરલ, સુંદર, રસિક, પ્રભાવશાળી, ગૌરવતાપુર્ણ, યમ-ત્કારિક અને ઉપદેશક જે તે મનનપૂર્વક વાંચતાં દરેક જાહેનો આદર્શ સતીરૂપ બની, તેમના ચારિત્રનો વિકાસ થતાં પોતાના આત્મા માટે મોક્ષ નજીક લાવી મુકે છે. દરેક મનુષ્યને પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણ કરવા યોગ્ય, દરેક જાહેનોને પોતાનું ચારિત્ર્ય ખીલવી જીવનને કર્તવ્યપરાયણ અને પોતાનો સંસાર-વ્યવહાર સુખમય બનાવી, મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરવા માટે આ ગ્રંથ ઉત્તમોત્તમ એક આલંબનરૂપ છે. સતી ચરિત્રની આ કથાઓ સાથે સ્ત્રી કેળવણી કેટલી જરૂરીયાતની છે? સ્ત્રી કેળવણી કેવી હોવી જોઈએ? અને સાથે સ્ત્રી હિતબોધ અમૂલ્ય વચનોનું પણ આ ગ્રંથમાં વિસ્તારથી વિવેચન કરવામાં આવેલું છે. આવો ઉપદેશક, અને પકન પાઠન કરવા યોગ્ય આ અપૂર્વ ગ્રંથ આ વર્ષે અમારા સુઘ ગ્રાહક બંધુઓને ભેટ આપવાનો છે.

અમારા ગ્રાહક બંધુઓ સાથે જણાવેલ જાહેર ખર્ચ પ્રમાણે બે વર્ષની ભેટની છુકના લવાજમનું વીં પીં તેમના ઉપર આવણુ વદી પ થી શરૂ થશે જેથી તે સ્વિકારી લઈ જાન-ખાતાને લુકશાન કરશે જ નહીં, એમ અમેને સંપૂર્ણ ભરોસો છે; છતાં ભેટની છુકનું વીં પીં ન સ્વીકારવું હોય તેમણે અમેને પ્રથમ લખી જણાવવું, જેથી વીં પીં નો નકામો ખર્ચ ન થાય તેમજ પોસ્ટ ખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહીં. તેટલી સુચના ખ્યાનમાં લેવા નમ્ર વિનંતિ છે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

૧ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર. ૩૧. ૨-૦-૦ ૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો. ૧-૪-૦

૨ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ હો. ૨-૦-૦

ઉપરના ત્રણ મહાન પુરૂષો અને સ્ત્રીઓના ચરિત્રોના ગ્રંથો ભેટ આપવાના છે. બહાર ગામના લાઇફ મેમ્બરોને પોસ્ટ પૂરતા પૈસાનું વીં પીં કરી મોકલવામાં આવશે.

ગમે તેટલી કિંમતના ગ્રંથો કાંઈપણ રકમ કાપી લીધા સિવાય દર વખતે અમારા લાઇફ મેમ્બરોને (છપાતાં તમામ ગ્રંથો ભેટ) અપાય છે. આવો ક્રમ સાહિત્યપ્રચારની દૃષ્ટિએ ઉદાર ભાવનાથી લાઇફ મેમ્બરોને લાભ આપવાનો આ સભાએ જ રાખ્યો છે. અત્યારસુધી અનેક સારા સારા (દોઢસો) ગ્રંથો લાઇફ મેમ્બરોને કાંઈપણ લીધા સિવાય ભેટ આપી એક નાનું પુસ્તકાલય બનાવી દેવામાં આ સભા સહાયબૂત થયેલ છે. લાઇફ મેમ્બર થનારને આવો સારો લાભ આ સભાથી જ મળતો હોવાથી દરેક જૈન બંધુઓ લાઇફ મેમ્બર થઇ અવશ્ય તેવા લાભ મેળવશે.

“આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકના માનવંતા ગ્રાહકોને નમ્ર વિનંતિ.

સુસ્ત મહાશય !

આપશ્રી “આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકના ગ્રાહ્ય ગ્રાહક છે. ગયા બે માસથી આત્માનંદ પ્રકાશમાં લેટની બુક “આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો” વી. પી. થી મોકલવાની સુચના આપવામાં આવેલ છે જે આપના ધ્યાનમાં હશે.

આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકનું આ શ્રાવણ માસથી ૨૨ મું વર્ષ શરૂ થયું છે. લડાઈને અંગે તેમજ બીજા કારણે કાગળની અને છપાઈનો મોંઘવારીને લીધે બીજાં માસિકોએ-લવાજમમાં વધારો કર્યા છતાં, અમોએ તેજ લવાજમથી શરૂ રાખી દર વરસે લેટની બુક પણ નિયમીત આપેલ છે તે આપને વિદિત છે. આવો સ્થિતિ વચ્ચે તેજ લવાજમમાં માસિક અને લેટની બુક નિયમીત આપવા છતાં, પોસ્ટ ખર્ચના વધેલ ચાજ થી ગ્રાહકોને ટપાલ ખર્ચનો બોજો વધતો હોવાથી અમો સસ્તું આપીએ છીએ તે લાભ જતો રહેતો હોવાથી, અમોએ આ વર્ષની લેટની બુક બે વર્ષની સાથે (૩બલ મોટી) (એટલે આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૨૧-૨૨ ની) આપવા નિર્ણય કર્યો છે. દર વરસે દશ કારમની એંશીથી સો પાનાની બુક લેટની આપવાનો ધારો છે, તેને બદલે આ વખતે અહીંસે પાનાનું મોટું પુસ્તક બે વર્ષનું લેણું આપવું કે જેથી એક વર્ષનું વી. પી. કરવામાં જે ટપાલ ખર્ચ રૂ. ૦-૮-૦ થાય છે તે ગ્રાહકોને આ વર્ષ અને તેવી રીતે દરવર્ષે આઠ આનાનો બચાવ થતાં વાંચનનો લાભ ગ્રાહકોને તો પૂરેપૂરો બેવડો અને તેથી વધારે મળ્યા કરે.

આ વખતની લેટની બુક લગભગ અહીંસો પાનાની થશે. અમોએ અષાઢ માસમાં વી. પી. કરવાની સુચના ગયા બે અંકમાં કરેલી, પરંતુ ઉપરની હકીકત ધ્યાનમાં લેતાં આ પુસ્તક મોટું કરવામાં આવતાં વધારે વખત છપાતા લાગવાથી હવે શ્રાવણ માસમાં આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૨૧ માનું ચહેલું લવાજમ તથા આ શ્રાવણ માસથી આવતા અષાઢ માસ સુધી પુ. ૨૨ માનું લવાજમ (બે વર્ષનું લવાજમ) સાથે પોસ્ટ ખર્ચ સાથે રૂ. ૨-૧૨-૦ ના વી. પી. થી રવાના કરવામાં આવશે.

આપને આ પત્ર ખાસ લખવાનું કારણ એજ કે આપશ્રી આ હકીકત બરાબર જાણી શકો, અને વી. પી. સમજફેરથી પાછું ન વાળો. લેટનું પુસ્તક સુંદર, દળદાર, અને એટલું બધું ઉપયોગી છે કે જે ગ્રાહકોને મળતાં ઘણાજ સંતોષ થશે. આશા છે કે, આપશ્રી ઉપરની હકીકત ધ્યાનમાં લઈને બંને વર્ષના લવાજમનું રૂ. ૨-૧૨-૦ નું લેટની બુકનું વી. પી. સ્વીકારી લેશો. છતાં પણ સ્વિકારવામાં કોઈ જાતની અડચણ હોય તો અમોને તુરત લખશો જેથી જ્ઞાનખાતાને નુકશાન ન થાય. એજ વિનંતિ.

લી૦ નમ્ર સેવકો,
સેક્રેટરીઓ.

આનંદ પ્રેસ-ભાવનગર.

आत्ममन्द प्रकाश.

॥ वंदे वीरम् ॥

॥ किं भंते? जो गिलाणं पडियरइ से धरणे उदाहु जे
तुमं दंसणेणं पडिवज्जइ? गोयमा! जे गिलाणं पडियरइ । से
केणद्वेणं भंते? एवं वुच्चइ? गोयमा! जे गिलाणं पडियरइ से
मं दंसणेणं पडिवज्जइ जे मं दंसणेणं पडिवज्जइ से गिलाणं
पडियरइ चि। आणाकरणासारं खु अरहंताणं दंसणं, से तेण-
द्वेणं गोयमा! एवं वुच्चइ-जे गिलाणं पडियरइ से मं पडिवज्जइ,
जे मं पडिवज्जइ से गिलाणं पडियरइ ॥

पुस्तक २२] वीर संवत् २४५० श्रावण आत्म संवत् २६. [अंक १ लो.

ॐ

प्रारंभ-प्रार्थना.

(हरिजित.)

मांगल्य-वंदन—

(१)

प्रारंभमां भंगद महु प्रमुवीर-ने वंदन कइं,
आनंद भंगद गौतम गणधर सु-नाणु दिवायइ;
स्युलिमद्र आदि सुनिद्र भंगद रत्नत्रय आराधका,
स्याद्वाद धर्म विशिष्ट भंगद शिव सदन पथ दर्शिका.

गुरुराय नमन—

(२)

त्रिविधे नमन कभथी वणी शुद्धाय आत्मराम ने
कजिकाण मांडि सूरिश धश समान आत ! विचारने;
उपदेश द्वारा लारते आनंद आत्मिक अर्पता,
द्वैवी मनोदुर सौम्य भूरत निपुण योगीश्वर हता.

૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધ્યેય દર્શન—

(૩)

સેવા સમાજ તણી કરી અતિ હર્ષથી ગત વર્ષમાં,
તદ્ વિધ નૂતન વર્ષમાં ઉત્સુક છું ઉત્કર્ષમાં;
સત્ શાસ્ત્રના ફરમાનની મર્યાદ લક્ષ વિષે ગૃહી,
અર્ચિશ વિધ વિધ વિષય સુંદર મધ્ય માર્ગ વિષે રહી.

આશિર્વચન—

(૪)

પાલક અને આહુક વળી જિન ધર્મ ધારક માત્રના,
ઋણિત પૂર્ણ થવા અધિષ્ઠાયક કરું છું પ્રાર્થના;
આનંદ આત્માનંદ ના અભ્યાસથી સહેજે થશે,
માંગદ્ય માલા અર્પતા મમ્ હૃદય આશિર્ વર્ષશે.

વેલચંદ ધનજી.

ૐ

॥ સદ્ગુહચરણાય નમઃ ॥

સહુ રાષ્ટ્ર માંહિ સુ રાષ્ટ્ર છે “ સૌરાષ્ટ્ર ” ભારત ભૂતલે,
તીર્થો વિષે તીર્થેશ “ શત્રુજય ” પવિત્રજ એ સ્થલે;
છાંયા તળે શુભ ભાવ વાસિત “ ભાવનગર ” ગણાય છે,
ત્યાંથી વિશિષ્ટાદર્શ આત્માનંદ પ્રકટિત થાય છે.

વે. ધ.

સ્તવના.

(ભુજંગી છંદ)

કૃપાળુ ! કૃપા પૂર્ણ રાખોજ દેવ, સદા શાન્તિ આપો પ્રભો ! તત્ખેવ.
દયા દાન દાતાર દ્યો દેવ મહારા, મહને આપણો એક આધાર ખ્યારા. ૧
ધરં ધ્યાન તહાડું સદા શુદ્ધ ભાવે, સ્તવું હું, નમું હું, ખીનું દીલ નાવે.
મહને સુખ ખીનું ગમેના કદીકો, સદાએ મતિ શુદ્ધ ભાવે રહે છો. ૨
ત્રિવર્ગ તાપો દહે સર્વ કાળે, વહી અંતરે નીર તેને વિહારે;
મૃદ્યા પંથ પ્રાણી સુપથેજ સ્થાપે, ડૂબે સિન્ધુમાં તેહને હાથ આપે. ૩
કૃપા વારી જ્ઞે છે સદા સર્વ સ્થાને, નહિ લેદ વંદક નિંદક નામે !
હશે દેાળુ એવોજ અધન્ય પ્રાણી ?, છળી નિર્મલી હા ન જોણે પિછાણી. ૪

નૂતન વર્ષની સદ્ભાવના.

૩

ભુલું જ્ઞાન મોહા વશે જો જિનેશ, વળું વિપથે એવી રહે છેજ *દે' શ

*તથા નિર્મલી જ્ઞાન જ્યોતિ પ્રજ્વળી, વળાવો સુ પંથે રહીને અગાડી. ૫

મુ'આમ
૧૧-૧૫-૨-૨૪ }
૧૧-૧૫-૨-૨૪

શાહ. ગોરધનદાસ વીરચંદ-સિનોરવાળા.

નૂતનવર્ષની સદ્ભાવના.

માનવ સૃષ્ટિને જૈનતત્ત્વજ્ઞાનની રોશનીવટે પ્રકાશિત કરતું, વિલાસ અને જડવાદની સામે આધ્યાત્મિક આંદોલનો પ્રેરતું, વાચક વર્ગના હૃદય ક્ષેત્રમાં શ્રદ્ધા, જ્ઞાન અને ચારિત્રના બીજો વાવતું, તેમજ આત્મિક વિશુદ્ધિના મંગલમય આનંદને પ્રકટાવતું આત્માનંદ પ્રકાશ આજે બાવીશમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. આત્માનો આનંદ પ્રહાર્ય ઉપર નિર્ભર છે, પ્રહાર્ય એ આત્માનંદ પ્રાપ્ત કરવાનું મૌલિક સાધન છે; એ પ્રહાર્યના અધિકાતા આ જન્મ પ્રહાર્યારી બાવીશમા શ્રી નેમિનાથજી પ્રભુનું પ્રસ્તુત વર્ષના પ્રારંભમાં સ્મરણ કરી ગત વર્ષના ભૂતકાલીન સ્મરણો વિચારવા સાથે નૂતન વર્ષના મનોરથો વાંચકગણ સમક્ષ રજુ કરવામાં આવે છે.

માનવ જીવનની મહત્તા ક્યાં છે? આપણે વર્તમાન પરિસ્થિતિમાં ક્યાં ઉભા છીએ? લવિષ્યમાં આપણો કાર્યનિર્દેશ કઈ ગતિમાં વહન કરવાનો છે? આપણે લક્ષ્યને છોડી માત્ર સાધનોમાં ગુંચવાઈ જતા નથી કે? આપણું જીવન માત્ર પ્રવૃત્તિ અને વિલાસમાં વીતાવી પુરું કરવા માગીએ છીએ, કે શાંતિ શોધવા માટે કાંઈ અવકાશ છે? જીવન કલહો ઘટાડી આત્મિક આનંદ જે આપણને પ્રિય છે, તે તરફ આપણું દૃષ્ટિબિંદુ (point of view) અહોનિશ જંગમ રહે છે? જ્ઞાનાભ્યાસના તર્કવાદ અને વિતંડાવાદમાંજ માત્ર જીવનનું બળ ખર્ચવાનું છે, કે ચારિત્ર-વર્તનમાં પ્રવેશ કરવાની અભિલાષા પ્રકટી છે? આ અને આવાજ પ્રકોરના પ્રશ્નો પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાના આત્માને પૂછી હવે કર્તવ્યશીલ થવાનો સમય આવી લાગ્યો છે. જ્ઞાનસ્ય ફલં વિરતિઃ એ મહાન સૂત્રને અમલમાં મૂકવાના પ્રયાસનું વાતાવરણ સ્થળે સ્થળે દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

બીજી દૃષ્ટિએ તપાસતાં જૈનદર્શન શાસ્ત્રના વચનોને દૂર મૂકી આપણે કેટલા બધા સ્વાર્થી, અભિમાની અને ક્ષણિક આવેશોને આધીન બની ગયા છીએ, કે વિચાર સ્વાતંત્ર્ય અને મતસહિષ્ણુતા જાગવી શકતા નથી. મૈત્રીભાવનાનું રહસ્ય લગભગ ભૂલી ગયા છીએ; આપણું જ્ઞાતિજીવન, આપણું સામાજિક જીવન તેમજ

* દે' શ ? બ્હીક, ભિતિ. * તથા: રહેવે વખતે.

૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણું ધાર્મિક અને આધ્યાત્મિક જીવન આપણે વિલાસમાં, લોભમાં અને અતિ પ્રવૃત્તિમાં ગુમાવી બેઠા છીએ. આપણું સ્થાન કયાં છે ? તે આપણે જાણી શકતા નથી. તેમજ ત્યાં સ્થિર થઈ શકતા નથી. આ સર્વ માટે આપણા આત્માને જાગૃત કરી વિશુદ્ધિ માટે તત્પર બનાવવા કટિબદ્ધ થવાની આવશ્યકતા વગર વિલંબે પ્રકટાવવાની જરૂરીઆત છે.

આત્માના આનંદને પ્રકટાવવાનો મોટો આધાર હંમેશાં મનુષ્યની ભાવના ઉપરજ હોય છે; પ્રત્યેક મનુષ્ય તેની ભાવનાઓ ઉપજાવેલી સૃષ્ટિમાંજ વિહરે છે, રમે છે અને હર્ષ કે શોક અથવા રાગદ્રેષાદિ દ્વંદ્વોમાં વિલસે છે; પોતાની ભાવના સૃષ્ટિને પોતેજ કર્તા હોય, જ્યારે વિલાસ અને ઇન્દ્રિય સુખોના પડોને ભેદી આત્મા સાથે વિચાર કરવા લાગે છે ત્યારે, તેનાં આંતર ચક્ષુ ઉઘટે છે, મનુષ્ય મનુષ્યનું તાત્વિક સ્વરૂપ સમજે છે અને જીવન વ્યવહારમાં કલેશને સ્થાન નહિ આપવા જેવી ભૂમિકા તૈયાર કરે છે.

કાર્ય કારણની સંકલનાના કુદરતી નિયમને પ્રસ્તુત માસિક પણ આધીન હોવાથી જે જે લેખ સમૃદ્ધિ ગત વર્ષમાં વાચકવર્ગ સમક્ષ મૂકવામાં આવી છે, તે તે લેખકોની ભાવના સૃષ્ટિમાંથી પ્રકટેલી હોવાથી અવશ્ય સારાં કૃતિ નીપજવી રહી છે. અને ભવિષ્યમાં તે કૃતિ વિશેષ સુંદર અને રસપૂર્ણ થાય તે માટે લેખકોને વધારે વીર્યશાલી ભાવનાઓથી પ્રસ્તુત માસિકમાં ગદ્ય પદ્ય લેખો આપવા સાદર સૂચવીએ છીએ.

વિલાસ અને અતિ પ્રવૃત્તિનાં ગર્ભમાં ડૂબેલા જૈનસમાજને હવે વ્યવહાર વિશુદ્ધિની ખાસ જરૂર છે. ન્યાયોપાર્જિત ધન જે વ્યવહારશુદ્ધિને મુખ્ય પાથો છે તે લગભગ હચમચી ગયો છે. સદ્ગુણ અને મીલોનો યાંત્રિક વ્યાપાર જૈનસમાજમાં વિશેષ પ્રમાણમાં પ્રચલિત થયેલો છે. આવી પરિસ્થિતિમાં જ્યાં ગૃહસ્થો વ્યાપારમાં ન્યાય અન્યાયની તપાસ ન રાખે ત્યાં ધર્મપૂર્વક અર્થ અને કામ પુરૂષાર્થો સિદ્ધ નહિ થતાં મૂળમાંજ સડો પેસી ગયો છે. આત્મા અને તેના આનંદની ઉત્કૃષ્ટતા માત્ર શાસ્ત્રના પાનાંઓમાં અને મુખેથી દલીલો કરવામાંજ રહી ગઈ છે.

ક્રિયાકાંડોનું જૈન જીવન પણ લગભગ શ્રદ્ધાહીન થઈ ગયું છે. યુવકો ઉત્સાહી હોય છે, તેમને યથાર્થ શાસ્ત્ર વચનોનું પરિણામ ન થાય તો, તેઓ વિચાર સ્વાતંત્ર્યના ખડાના તળે શાસ્ત્રીય મૂળ ભૂત સિદ્ધાંતોને અને ક્રિયાકાંડોને નહિ સમજતાં અર્થના અનર્થ કરે તેમાં દોષ કેનો ? જૈનસમાજના આચાર્યો, મુનિ-વરો અને વિદ્વાન ગૃહસ્થોના ક્રિયાકાંડને રસકાંડને રસમય કરવા માટે તેઓ સ-વેળા નહિ ચેતે તો, હજી પણ ભવિષ્યમાં જૈનસમાજને શોચવાનું રહેશે. અને સાચા જૈન સિદ્ધાંતો રગદોળાઈ જતાં તેમને શોધવા મુશ્કેલ થઈ પડશે. વસ્તુ-

નૂતન વર્ષની સદ્ભાવના.

૫

સ્થિતિ આમ હોઈ વ્યવહાર વિશુદ્ધિમય જીવન કરવા પછીજ આત્માનંદની અલૌકિક વાનકી મળી શકશે.

ગત વર્ષમાં લગભગ ૨૬ પદ્ય અને ૫૧ ગદ્ય લેખો મળી ૭૭ લેખો આપવામાં આવ્યા છે. પદ્ય લેખોમાં ૧૩ સંઘવી વેલચંદ ધનજીના છે, જેમાં આંતર આલાપ, પ્રભાવિક જ્ઞાનળીજ અને માનવદેહની પુણ્ય પ્રભા સુખ્ય છે. પદ્ય લેખો હુમેશાં લાગણી ઉપર અસર કરે તેજ સાર્થક છે. પ્રસ્તુત લેખો તેવી કોટિના હોઈ પ્રશંસા પાત્ર છે; તે સિવાયના ૧ સાંકળચંદ કવિનો, ૪ સ્પેક્ટેટરના અને ૩ પાદરાકરના વીર વચનામૃત આદિ ૬ વિગેરે પદ્ય લેખો પણ ઘણાજ સુંદર અને આકર્ષક છે. મહાત્મા કર્પુરવિજયજીનો ‘ચેત ચેત નર ચેત’ સંગ્રહ કરેલું પદ્ય પણ આધ્યાત્મિક ભાવોમાં વાંચકોને તદ્દલીન કરે છે. ગદ્ય લેખોમાં સાન્નિધ્ય શ્રીમદ્ કર્પુરવિજયજી મહારાજના લગભગ ચાર લેખો પૈકી “હિત વાક્યો અને” પર્યુષણ પર્વ “અને આપણું કર્તવ્ય” એ બન્ને લેખો વાંચકને વ્યવહારિક અને ધાર્મિક સૃષ્ટિમાં હિતકારી નીવડે તેવા છે; તેમને પ્રસ્તુત પત્રને વિશેષ પ્રયત્નથી ભવિષ્યમાં લેખો આપવા વિનંતિ કરીએ છીએ. ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે ‘જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય’ નો લેખ લગભગ દશ વખત થઈને પૂર્ણ કર્યો છે. ને અનેક ગ્રંથોમાંથી સંગ્રહ કરી શ્રી આણુજીનું જાણુવા લાયક વર્ણન આપવામાં આવેલ છે; તે સિવાય લગભગ છ લેખો શાંતિની શોધ; શ્રાવક સંસારના છ તત્વો, સ્વભાવનું બંધારણ, વિગેરે ઉત્તમ શૈલીથી લખી જૈનસમાજ ઉપર ઉપકાર કરેલો છે. રા. રા. મોહનલાલ દલીચંદે ‘જયવંતસૂર’ નો લેખ લખી જૈન ઇતિહાસની પ્રાચીનતામાં વધારો કર્યો છે. રા. શિખરે આત્માનંદ પ્રાસિનો માર્ગ અને ચારિત્ર-બંધારણના લેખોવડે વ્યવહાર અને ધર્મનું ભાન ઠીક કરાવ્યું છે. રા. પ્રભુદાસ ખેચરદાસે ગદ્ય તેમજ પદ્ય લેખો પર્યુષણ સંગ્રહે સુંદર અને બાળકને સમજાય તેવી ભાષામાં લખ્યા છે. મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજીએ ‘વર્તમાન યુગમાં નોવેલોનું સ્થાન’ તેમજ મુનિ શ્રી જ્ઞાનવિજયજીએ ‘પ્રભુ મહાવીર અને ગૌતમબુદ્ધ’ જૈન મંત્રીઓ’ વિગેરે લેખોવડે પોતાની અસાધારણ વિદ્વત્તા બતાવવા સાથે ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કરેલો છે. તેઓશ્રીને પણ હવે પછી પોતાના લેખો આહુ રાખવા વિનંતિ કરીએ છીએ.

પ્રસ્તુત વર્ષમાં ચૈત્ર માસનો અંક ‘મહાવીર જયંતિ અંક’ તરીકે મુકવામાં આવ્યો છે, જેમાં મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી એ સંવાદરૂપે ગદ્ય પદ્યમાં ‘મહાવીર જન્મોત્સવ’ દર્શાવેલો છે; જે સાક્ષરી ભાષાને શોભાવે છે. તેઓ આવા સંવાદો હવે પછી સુંદર શૈલીથી લખશે તેવી આશા રાખીએ છીએ. મુનિ શ્રી જ્ઞાનવિજયજીએ પણ તે બાસ અંકમાં સુંદર અને આકર્ષક શૈલીમાં લેખ આપેલ છે, તે

૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સિવાય ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તથા શા. કૃતેહચંદ અવેરભાઈના લેખો પણ તે અંકમાં ઠીક શૈલીથી લખાયેલા છે.

ગત વર્ષમાં ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ અત્રે ભરાતાં ત્યાં તેને માટે લખાયેલા બે લેખો જેમાં એક સુખલાલજી પંડિતનો ‘ જૈન ન્યાયનો ક્રમિક વિકાસ ’ અને ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસનો ‘ ગુજરાતી ભાષામાં જૈન રાસાઓનું પ્રથમ સ્થાન ’ કે જે તે વખતે વંચાયેલો તે લેખ પ્રસ્તુત પત્રમાં જૈન સમાજનું ઐતિહાસિક જીવન કેટલું પ્રાચીન હતું તે દર્શાવવા ખાતર મૂકવામાં આવ્યા છે. રા. કૃતેચંદ અવેરભાઈનો ‘ જૈનદર્શન તુલનાત્મક દૃષ્ટિએ ’ નિબંધ પણ બે વખત મળીને પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો છે.

આ સિવાય ગ્રંથાવલોકન વગેરે આ સભાના સેક્રેટરી રા. વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તરફથી લખાયેલા છે. વાચક વર્ગને ગત વર્ષનો આટલો ઇતિહાસ નિવેદન કરવા સાથે કહેવા રજા લખ્યો છીએ કે અમારી અનેક ત્રુટિઓનું પણ અમેને ભાન છે. દરેક મનુષ્ય સંપૂર્ણ હોઈ શકતો નથી. હજી અમે માસિકનું બાહ્ય તેમજ આંતર સૌંદર્ય વધારે સમૃદ્ધ કરવા ઇચ્છીએ છીએ. સચિત્ર માસિકનો યુગ ચાલે છે તે ખ્યાલમાં છે, તેમજ આંતર સૌંદર્ય જે જૈન વિદ્વાન સાક્ષરોની લેખિનીને આધીન છે તેમને વધારે ઓજસ્વી કરવા વિનંતિ કરીએ છીએ. પરંતુ અમારા આ સર્વ વિચારો ગ્રાહક વર્ગ ઉપર આધાર આધેય સંબંધથી જોડાયેલા છે. વિદ્વાન મુનિવરો અને લેખકો તેમજ અમારી સંસ્થા ઉપર અમીદૃષ્ટિ રાખનારા પૂજ્ય મુનિવરો ઉપર અમારી ભાવના સૃષ્ટિની કૃણદ્રુપતાનો આધાર રહેલો છે. જેથી આ સર્વને તેમ કરવા નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ.

અજ્ઞાન રૂપી અંધકારનો વિલય થતાં, ઉદય પામતાં ઉદયગિરિની પાછળ રહીને સૂર્ય જેમ પૃથ્વીને ઉજાળે છે. તેમ આત્માને પ્રકાશમય જગતનું ભાન થાય છે; જીવનની વિશાળતા લેખની જડ સામગ્રીથી આત્મા સાથે મેળવી નવીન આનંદ—સત્વ ઉપજાવી કાઢે તેવું સાહિત્ય પ્રસ્તુત માસિકમાં હવે પછીની અમારી મનોરથ સૃષ્ટિને અનુકૂળ પ્રકટો અને તે પ્રકટાવવામાં બાવીશમા શ્રી નેમિનાથજીના અધિષ્ઠાયક દેવ સંપૂર્ણ સહાય પ્રેરે. અને જૈન જીવનને વ્યવહાર વિશુદ્ધ બનાવી અર્તીદ્રિય આધ્યાત્મિક આનંદના અધિકારી બનાવે એ મંગલમય પ્રાર્થના સાથે વિરમીએ છીએ. **ૐ શાન્તિ:**

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી.

૭

*શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી

તહેમનું જીવન અને ગુર્જર સાહિત્ય.

શ્રી જૈન ધર્મના ખરતર ગચ્છીય અધ્યાત્મજ્ઞાનગગનદિનમણિ પંડિત પ્રવર શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી મહારાજના જીવનચરિત્રની રૂપરેખા તેમના વર્તમાનકાળે ઉપલબ્ધ એવા અમૂલ્ય ગ્રંથોમાં શ્રીમદે ચરિત્ર જાણવાનાં સાધન. કાઢેલા વાણીના ઉદ્ગારો પરથી દોરી શકાય છે. તેઓશ્રી જૈન ધર્મના મહાન્ ઉપદેષ્ટા, અનન્ય આત્મજ્ઞાની, જૈનધર્મ-રક્ષક, ગિતાર્થ, અધ્યાત્મી મુનિવર હતા. આ જૈન તત્ત્વજ્ઞાની, મહાન્ અલખમસ્ત કવિરત્નનું સાધન જીવનચરિત્ર, સાહિત્ય, ધર્મ કે જ્ઞાનના અનન્ય ઉપાસક તરીકેનું વૃત્તાંત, કોઈ પણ ઠેકાણેથી જોઈએ તેવા સ્વરૂપમાં ઉપલબ્ધ થતું નથી, એ જૈન ઇતિહાસના આલેખનના અભાવને આભારી અને શોચનીય છે. તેમના સમકાલીન શ્રીમદ્ જ્ઞાનસાગરજી, મહામહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી, શ્રીમદ્ જ્ઞાનવિમળસૂરિ, શ્રીમદ્ જિનવિજયજી, શ્રીમદ્ ઉત્તમવિજયજી, શ્રીમદ્ વિનયવિજયજી, શ્રીમદ્ ઉદયરત્નજી, શ્રીમદ્ મોહનવિજયજી આદિ મહાસમર્થ વિદ્વાનો, કવિઓ, પંડિતો અનેક ગ્રંથોના રચયિતા હતા, તેમ છતાં તેમનું જીવનચરિત્ર કોઈએ સાહિત્યમાં જળવાઈ રહે તેવા પ્રબંધ તરીકે રચ્યું હોય, તેમ અદ્યપિ નિર્ણય થયો નથી. જૈન દર્શનના મહાત્માઓ, પોતાનું ચરિત્ર પોતાની મેળે, આત્મ પ્રસંશાદિ કારણે, નહિ લખવાની પ્રણાલિકાના કારણે, તેઓના જીવનની હકીકત, તેમના શ્રીમુખથી વા લેખિનીથી કથન પ્રકટી શકે ? જો તેઓ આચાર્ય પરંપરાની પાટ ઉપર થયા હોત, તો કેટલીક હકીકત, પદ પરંપરામાં થનારા, આચાર્યોની પેઠે જાણી શકત, વા તેમના શિષ્યો જ્ઞાની થયા હોત, તો તેઓએ પોતાના ગુરૂનું જીવનચરિત્ર આલેખ્યું હોત જ, પણ તેમ જન્યું નથી. પૂર્વાચાર્યોની પાછળ થનાર તેમના શિષ્યો વા તેમના ગુણાનુરાગીઓ, પૂર્વાચાર્યોનું ઐતિહાસિક મુદ્દા આદિથી મિશ્ર જીવનચરિત્ર લખી શકે છે, પણ અસલીયાતમાં અને કૃત્રિમતામાં લેદહાવ પ્રકટ જ રહે છે. શ્રીમદ્ના બનાવેલા અનેક અમૂલ્ય સંસ્કૃત, પ્રાકૃત તથા ગુર્જર ભાષાના ગ્રંથોની પ્રશસ્તિઓ પરથી શ્રીમદ્નું કેટલુંક જીવનચરિત્ર જાણી શકાય તેમ છે, અને તે પરથી તેમના હૃદય વિચારના અવસો કન દ્વારા, આચારાદિ બાહ્ય ચરિત્ર, અંતરંગ સ્થિતિ, અધ્યાત્મજ્ઞાનમસ્ત દશા ઉચ્ચ કવિત્વ-વકતૃત્વ-લેખનશક્તિ અને તે પ્રસંગના બનાવોને આલેખી શકાય. પણ તેમ કરવા માટે તેમના ગ્રંથોનું પૂર્ણતયા સતત પરિશીલન થવું જોઈએ.

* રા. મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકરે સાતમી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં વાંચેલ નિબંધ.

૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમદ્ના સંસ્કૃત પ્રાકૃત-વજ-ભાગધી અને ગુર્જર ભાષાના ગ્રંથોની હસ્ત લિખિત હુર્મિજ પ્રતો મેળવવાનો પ્રયાસ, પ્રાતઃસ્મરણીય-જીવનચરિત્ર માટે અધ્યાત્મજ્ઞાની-વિદ્વાન કવિરત્ન શ્રીમદ્ આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિ-પત્ર વ્યવહાર સાગરજી સૂરીશ્વરજી એમના સદુપદેશથી, મહારા અધ્યાત્મ-અને શોધખોળ. જ્ઞાનરસિક પૂજ્ય પિતાશ્રી વકીલ મોહનલાલ હિમચંદ એમજી બહેર ખખરો વડે, તથા મારવાડ, મેવાડ, બેઘપૂર, બીકાનેર. જેસલમેર, કલકત્તા, અમદાવાદ, સુરત, ભરૂચ, આદિ દૂરદૂરના પ્રદેશોમાં માણસો મોકલી-પત્રવ્યવહાર કરી-ને કોઈ કોઈ સ્થળે જાતે જઈ, દ્રવ્ય વ્યયથી, લાગવગથી, ઘણી મુશ્કેલીએ દીર્ઘ સમય પ્રયત્ન કરી, મોટો સંગ્રહ મેળવ્યો. જૂદા જૂદા ભંડારોમાંથી એકજ ગ્રંથની ભિન્ન ભિન્ન પ્રતો મેળવી, તે શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરજી મહારાજ પાસે સંશોધિત કરાવી, પોતાના અધ્યાત્મજ્ઞાનરસિક સહાધ્યાયીઓ સાથે છપાવવાનો પ્રબંધ કરી છપાવી. જે પરથી શ્રીમદ્નું જીવન ચરિત્ર તૈયાર કરવા મને સારી અનુકૂળતા મળી ગઈ.

કેટલાક વૃદ્ધ પુરૂષોના કહેવા પ્રમાણે શ્રીમદ્ની જન્મભૂમિ ગુર્જરાપ્ટ (ગુર્જ-રત્રા) છે એમ જણાય છે. કારણ શ્રીમદ્ની સૌથી પ્રથમ કૃતિ સં. શ્રીમદ્ની ૧૭૪૭ ની સાલમાં બનેલી અષ્ટપ્રકારી અને એકવીશપ્રકારી પૂજા-જન્મભૂમિ. એમાં તે વખતની ઘરગથ્થુ ગુર્જર ભાષા વપરાયતી જણાય છે. ગુર્જર સિવાય અન્ય દેશીયની ગુજરાતી ભાષા શરૂઆતના ગ્રંથ માં આટલી સુંદર અને પૂર્ણાંશે નહોય. ગુર્જર ભાષાના સાક્ષરો જો તે લક્ષ દઈને વાંચશે તો શ્રીમદ્ની શરૂઆતની કૃતિઓની ભાષામાં છંટાઈ રહેલી ઘરગથ્થુ ગુર્જર ભાષાની છાંટ જણાઈ આવ્યા સિવાય રહેશે નહીં. શ્રીમદ્ની ૨૧ પ્રકારી પૂજામાંની ૧૭ મી પૂજાની ભાષા બુઝો:—

ભંભા ભેરી મૃદંગ વર, તંત્રી તાલ કટુતાલ ।
ઝંઝરિ ડુંડુહિ શંખ ઇતિ, વાજિત પૂજ વિશાલ ॥
જિમ જિમ વાજિત્ર વાજે, ગાજે અતિ ઘનધોર ।
તિમ તિમ જિનગુણ રાચે, નાચે જ્યુ ઘનમોર ॥

૧૮ મી ગીતપૂજા—

ભૈરવ વિભાસ આશાવરી, ટોડી નદ કલ્યાણ ।
ધન્યાસિરિ પમુહે સ્તવે, પૂજાગીત પ્રમાણ ॥
ગુણ રાજે શુદ્ધ રાજે, જે કરે જિન ગાન ।
જાગે અનુભવ વાસના, માર્ગે કેવળ જ્ઞાન ॥
તાન માન સ્વર ગામની, મૂર્ચના ભેદેભેદ ।
લય લાગે રચિ જાગે, ત્યાગે મનના ખેદ ॥

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રશ્ચ.

૯

૨૦ મી સ્તુતિપૂજા—

વ્યાકરણ કાવ્ય અલંકૃતિ, તર્ક છંદ અપભ્રંશ ।
 દોષ ન દોષે સ્તુતિ કરે, સ્તુતિપૂજા ગુણ સત્ય ॥
 સ્વર પદ વર્ણુ વિરાજતી, ભાવતી ઉક્તિ અનૂપ ।
 અતિશય ધારી ઉપગારી, અહ તસ શુદ્ધ સ્વરૂપ ॥

અષ્ટ પ્રકારી પૂજામાં તૃતીય પૂષ્પપૂજા—

શત્રપત્રી વરમોગરા, ચંપક જાઈ ગુલાબ ।
 કેતકી દમણે ઝોલસિરિ, પૂજે જિન ભરી છાબ ॥
 અમલ અખંડિત વિકસીત, શુભ સુમની ઘણી જાતિ ।
 લાખિણે ટોડર ઠવા, અંગિ રચી બહુ ભાતિ ॥
 ગુણ કુસુમે નિજ આતમા, મંડિત કરવા ભવ્ય ।
 ગુણ રાગી જડ ત્યાગી, પુષ્પ ચઢાવા નવ્ય ॥

આ ઉપરથી પ્રતીત થશે કે શ્રીમદ્દની વાણીમાં ઘરગથ્થુ ગુજરાતી ભાષા ચમકે છે, ને તેથીજ શ્રીમદ્દનો જન્મ ગુર્જરાષ્ટ્રમાં હોવાનો પૂર્ણતયા સંભવ છે. તેમજ આ મહાપુરુષરત્નનો જન્મ પણ બ્રાહ્મણ, વણિક અગર ક્ષત્રિયના ઉચ્ચ કુળમાં થયે હોવા જોઈએ. તેમણે ગુજરાતમાં મહાન્ અધ્યાત્મજ્ઞાની ઉપાધ્યાયશ્ચ શ્રીમદ્ જ્ઞાનસાગરશ્ચ પાસે અભ્યાસ કરેલો હોતો, તે વાત તેઓશ્રી પોતે ગુરૂના ગુણગાનમાં સ્પષ્ટ કથે છે કે:—

“ અગણિત ગુણગણ આગર, નાગર વંદિત પાયઃ
 શ્રુતધારી ઉપગારી, જ્ઞાનસાગર ઉવઝાયઃ
 તાસ ચરણરજ સેવક, મધુકર પરે લયલીન ।
 શ્રી જિન પૂજા ગાર્ધ, જિનવાણી સર પીન, ”
 “ સંવત ગુણયુગ અચલ ધનંદ (૧૭૪૩)
 હર્ષભર ગાર્ધઓ શ્રી જિનેંદુ,
 તાસ ક્ષણ સુકૃતથી સકલ પ્રાણી,
 લહો જ્ઞાન ઉદ્યોત ઘન શિવ નિશાની: ”

શ્રી જ્ઞાનસાગરશ્ચ પ્રાયઃ અંચળ ગચ્છમાં થયા જણાય છે. જૈનોમાં પૂર્વે ૮૪ ગચ્છો હતા, પણ હવે તો ૫-૭ ગચ્છો જ રહ્યા જણાય છે. ને શ્રીમદ્દનો જન્મ. તેમાં પણ ઝાઝા ભેદભાવ નથી જણાતા. શ્રીમદ્દ ખરતર ગચ્છના, તેમના વિદ્યાગુરૂ અંચળ ગચ્છના, અને તેમણે તપાગચ્છના મહાન્ ધુરંધર પડિતોને ભણાવ્યા છે. આ પરથી શ્રીમદ્દના ગચ્છ-ભેદની બાબતના વિચારોની વિશાળતાની પ્રતીતિ થાય છે.

શ્રીમદ્દે ૧૭૪૩ ની સાલમાં પ્રથમ ગ્રંથ લખ્યો, ને તે ગ્રંથ તે અષ્ટપ્રકારી પૂજા. તે વખતે તેમની ઉંમર ઓછામાં ઓછી બાવીશ વર્ષની હોવી જોઈએ.

૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એટલે તેમનો જન્મ સં. ૧૭૨૦ ની સાલ લગભગ સંભવે છે અને દીક્ષા સં. ૧૭૩૨ લગભગમાં સંભવે છે. આ પ્રમાણે તો શ્રીમદ્ દીક્ષા લીધા બાદ ૧૧ વર્ષ અને જન્મથી ત્રેવિશ વર્ષે અંત રચવાને સમર્થ થયેલા હોવા ભ્રમ્યે. તેમજ તેમનો જુહસ્થાવાસ લગભગ ૧૨ વર્ષનો હોય શકે.

શ્રીમદે ખરતર ગચ્છના પાઠક દીપચંદ્રજી પાસે દીક્ષા લીધી હતી. આ ગચ્છમાં મહાપ્રતાપી શ્રી જિનચંદ્રસૂરિ, ત્હેમના શ્રી પુણ્ય-દીક્ષા. પ્રધાનોપાધ્યાય, ત્હેમના સુમતિસાગરોપાધ્યાય, ત્હેમના રાજ-સાગર, તેમના જ્ઞાનધર્મપાઠક થયા, અને ત્હેમના શિષ્ય રાજ-હંસ અને દીપચંદ્રજી થયા. એ શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી દીપચંદ્રજી પાસે શ્રી દેવ-ચંદ્રજીએ દીક્ષા લીધી હતી.

દીક્ષા લીધા બાદ તેઓશ્રી ગુજરાત, કાઠીયાવાડ અને મારવાડમાં વિચર્યા હોય તેમ જણાય છે. શ્રીમદ્ને ગુર્જર ગિરાપરનો કાળુ ઘણો વિહાર. સારો હતો. સં. ૧૭૬૬ ની સાલમાં તેઓએ પંજળ (મુલ-તાન) માં ધ્યાનદિપીકાચતુષ્પદી બનાવી, તે પણ ગુજરાતીમાં જ બનાવી છે એથી જણાઈ આવે છે કે, શ્રીમદ્ ગુર્જરાષ્ટ્રીય જ હોવા ભ્રમ્યે, ધ્યાનચતુષ્પદીની થોડીક વાનગી:—

“સંસ્કૃત વાણી પંડિત બાણે, સરવ જીવ સુખદાણીજી ॥
જ્ઞાતા જનને હિતકર બાણી, ભાષારૂપ વખાણીજી ॥
સંવત લેશ્યા રસને વારો (૧૭૬૬) જ્ઞેય પદાર્થ વિચારોજી ॥
અનુપમ પરમાત્મ પદ ધારો, માધવ માસ ઉદારોજી ॥
ખરતર આચારજ ગચ્છ ધારી, જિણચંદ્રસૂરિ જયકારીજી ॥
તસુ આદેશ લહી સુખકારી, શ્રી મુલતાન મઝારીજી ॥
ધ્યાનદિપીકા એહવાં નામો, અરથ અછે અભિરામોજી ॥
રવિશશિ લગિ ચિરતા એ પામો, દેવચંદ્ર કહે આમોજી ॥

આ ભાષાપરથી સહજ પ્રતીત થાય છે કે, શ્રીમદ્ લાંબો વખત ગુજરાતમાં રહેલા, ગુજરાતમાં જન્મેલા અને ગુર્જરભાષા પર તેમનો કાળુ ઉત્તમ હોવા ઉપરાંત ભાષા ક્ષિણતા-કઠોરતા વિનાની, સરળ ને ભાવવાહી છે.

ગુજરાતમાંથી વિહાર કરી શ્રીમદ્ મારવાડ ગયા. ત્યાં તેઓએ ચાતુર્માસ કર્યું ને ત્યાંથી જેસલમેર થઈ પંજળ તરફ વિચર્યા હોય તેમ જણાય શ્રીમદ્ની વ્રજ છે. પંજળમાં તે વખતે જૈન વણિકોની ઘણી વસ્તી હોવી ને માગધી ભા. ભ્રમ્યે. ૧૭૬૬ ના વૈશાખ માસમાં ધ્યાનદિપીકા ચતુષ્પદી પાની પ્રવિણતા. (મુલતાનમાં) અને ૧૭૬૬ ના પોષ માસમાં દ્રવ્યપ્રકાશ વ્રજ ભાષામાં બનાવ્યો. આ અંતે વિકાનેરમાં-સવૈયા છંદમાં

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી.

૧૨

રચ્યો છે. ધ્યાનદિપીકાની વાનગી તો આપણે જોઈ ગયા, હવે શ્રીમદ્ની યજ્ઞ-
ભાષાની બાની તરફ વળીએ—

પરમાત્મ સ્વરૂપ કથન. સવૈયા.

શુદ્ધ બુદ્ધ ચિદાનંદ, નિરઘ્વંદ્રવ ભિમુકુંદ,
અક્ષંદ અમોઘ કંદ, અનાદિ અનંત હે.
નિરમલ પરિબ્રહ્મ પૂરન પરમજ્યોતિ,
પરમ અગમ અકીરિય મહાસંત હે.
અવિનાશી અજ, પરમાત્મા સુજાન,
જિન નિરંજન અમલાન સિદ્ધ ભગવંત હે.
એસો જીવ કર્મ સંગ, સંગ લગ્યો જ્ઞાન મુલી,
કસ્તુર મૃગ જ્યુ, ભૂવનમેં રહેત હે.

અંથ મહિમા વર્ણન.

પરસુ પ્રતિત નાહિ, પૂણ્ય પાપ ભીતિ નાહિ,
રાગ દોષ રીતિ નાહિ, આત્મ વિલાસ હે:
સાધકકો સિદ્ધિ હે બુજવે કુબુદ્ધિ હે કી,
રીઝવે કો રિદ્ધિ જ્ઞાન, ભાનકો વિકાસ હે:
સજ્જન સુહાય હજ, ચંદ જ્યુ ચઢાવ હે કી,
ઉપસમ લાવે યામે, અધિક ઉલ્લાસ હે:
અન્ય મત સૌ અક્ષંદ, બંદત હે દેવચંદ,
એસે જૈન આગમમેં, દ્રવ્ય કો પ્રકાશ હે:

સંવત કથન.

બિક્રમ સંવત માનયહ, ભય લેશ્યાકે ભેદ,
શુદ્ધ સંયમ અનુમોદિકે, કરી આસ્ત્રવકો છેદ. (૧૭૬૭)

આ ઉપરથી શ્રીમદ્નો વિહાર પંબળ અને સરહદ સુધી થયો હોવો જોઈએ.
પંબળ તરફથી વિહાર કરી, સિંધ વિગેરે થઈ, મોટા કોટમરોટ (મારવાડ) માં
તેઓએ ચાતુર્માસ કર્યું જણાય છે. અહિં તેમણે સં. ૧૭૭૬ ક્રાઈસ્ટીન માસમાં
તહેમના સ્થાયક મિત્ર દુર્ગાદાસના આત્મકથ્યાણુ અર્થે આગમસારોદ્ધારની
ચયના કરી છે. આગમસારોદ્ધારનો ઉપસંહાર કરતાં શ્રીમદ્ કથે છે:—

કર્મરોગ ઔષધ સમી, જ્ઞાનસુધા રસવૃષ્ટિ;
શિવ સુખામૃત સરોવરી, જય જય સમ્યગ્દ્રષ્ટિ.

x

x

x

૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તાસ શિષ્ય આગમ રૂચિ જૈન ધર્મકો દાસ;
 દેવચંદ આનંદમે, કીનો અંથ પ્રકાશ;
 આગમસારોદ્ધાર યહ, પ્રાકૃત સંસ્કૃત રૂપ;
 અંથ કીનો દેવચંદ મુનિ, જ્ઞાનામૃત રસ કૂપ;
 કર્યો ઇહાં સહાય અતિ, હુર્ગાદાસ શુભ ચિત્ત;
 સમજવન નિજ મિત્તકુ, કીનો અંથ પવિત્ર;
 સંવત સિત્તર છિહત્તરે, મન શુદ્ધ કાશુન માસ;
 મોટે કોટ મરોટમે, વસતાં સુખ ચોમાસ;

મારવાડથી વિહાર કરીને તેઓ શુજરાત તરફ આવ્યા જણાય છે સંવત
 ૧૭૯૬ માં જામનગર (નવાનગર) માં કાર્તિક શુદ્ધ
 પ્રાકૃત-માગધી એકમે વિચારસાર નામે અંથ અને શુદ્ધ પંચમીએ
 ભાષા. જ્ઞાનમંજરી^૧ પૂર્ણ કર્યાં જણાય છે. વિચારસાર માગ-
 ધીમાં-સંસ્કૃત ટીકા સાથે મહાન ગહન અંથ છે. તેના ઉપ-
 સંહારમાં શ્રીમદ્ કથે છે કે:—

જા જિણવાણી વિજયહ, તાવ ચિંત્તિદ્વિમં વચણં ।

નૂતન પૂર્ણમ્મિ દ્યયં, દેવચંદેણ નાગદં ॥

ગ્મનિહીસંજમવરિસે, સિગીગોયમ કેવલસ્ય વરદિવસે ।

આયત્થં ઉદ્ધરિયો, સમય સમુદ્ધાઓરુદ્ધાઓ ॥

રસ ૬ નિધિ ૯ સંયમ ૧૭ એટલે ૧૭૯૬ ના વરસે શ્રી જૌતમ કેવળ-
 જ્ઞાન પામ્યા, તે દિવસે એટલે કારતક શુદ્ધ-૧ ના રોજ આત્મબોધ અથે ઉદ્ધર્યો.

મહામહોપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજે શ્રી જ્ઞાનસાર સૂત્ર
 સંસ્કૃતમાં બનાવ્યું છે, જેનું નામજ જ્ઞાનસાર છે. તે પરથીજ
 જ્ઞાનમંજરી તેમાં શું ભર્યું હશે તેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાંચકને સહેજે
 ટીકા. આવી શકશે જ. આ જ્ઞાનસાર સૂત્ર અષ્ટક કહેવાય છે, કારણ
 તેના આઠ આઠ શ્લોકના ૩૨ વિભાગ પાડી બૂદ્ધા બૂદ્ધા

વિષયો જ્ઞાન વિષયક તેમાં અત્યંત ખુબીથી ચર્ચ્યા છે. આ ઘણો કઠિન વિષય
 હોઈ તેનાપર શ્રીમદે સંસ્કૃતમાં જ ટીકા લખી છે, જેનું નામ જ્ઞાનમંજરી ટીકા
 રાખ્યું છે. શ્રીમદેને શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મોટે કેટલું બધું બહુમાન હશે ?
 તેમજ ટીકાકાર તરીકેની તેમની કેટલી શક્તિ હશે ? એનો ખ્યાલ તો જ્ઞાનમં-
 જરીનો-જ્ઞાનાસ્વાદ લીધા સિવાય-કલમથી ભાગ્યેજ વર્ણવી શકાય. જેમ
 જ્ઞાનસારના ૨૫૬ શ્લોકોમાં, શ્લોકે શ્લોકે અહભુત જ્ઞાનરસ ટપકે છે, તેથી પણ
 વધુ મસ્ત બનાવી નાંખનાર આ જ્ઞાનમંજરીનાં પરિમળ છે. નયનિન્દ્રેપભંગપ્રમાણુ

૧ શ્રી યશોવિજયોપાધ્યાય વિરચિત જ્ઞાનસારની ટીકા.

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી.

૧૩

યુક્ત આ જ્ઞાનસાર અને જ્ઞાનમંજરીનો રસારવાહ મનુષ્યને અક્ષય સુખ આપનાર હોવાથી વધુ સુંદર અને અમૂલ્ય છે.

આથી જણાય છે કે શ્રીમદ્ સં. ૧૭૬૬ માં ગુજરાત તરફ આવેલા અને ગુર્જરાષ્ટ્રમાં રહેલા. આ સમય દરમીયાન, એટલે ૧૭૭૦ પછી તેઓશ્રી પં. જિનવિજયજીને લાણાવવા પાટણ આવ્યા. બાદ સં. ૧૭૭૫ પછી મોટાકોટ-મરોટ ગયેલા સંભવે છે.

શ્રીમદ્ સિદ્ધાંતોના પારગામી, પરમ જ્ઞાતા, મહા પ્રખર પંડિત અને સમ-દષ્ટિવાળા હતા. પોતે ખરતર ગરબનાં હોવા છતાં શ્રીમદ્ શ્રીમદે પં. જિ-ખીમાવિજયજીએ જ્યારે પોતાના શિષ્ય જિનવિજયજીને નવિજયજી તથા વિશેષાવશ્યક (એક ગહન તત્ત્વજ્ઞાનનો મહાન ગ્રંથ) પં. ઉત્તમવિજ-લાણાવવા પાટે પાટણ આવવા આમંત્રણ કર્યું ત્યારે તેઓ યજીને કરાવેલો તુર્તજ ત્યાં ઉપકાર બુદ્ધિથી પ્રેરાઈને ગયા (સં. ૧૭૭૦ શ્રી અભ્યાસ. ૧૭૭૫ સુધી) તેની સાક્ષી આ પ્રમાણે:—

શ્રી જ્ઞાનવિમળસૂરિજી કન્હે, વાંચી ભગવતી ખાસ;

મહાલાખ્ય અમૃત લહ્યો. દેવચંદ્ર ગણિ પાસ.

શ્રી જિનવિજયજીના શિષ્યરત્ન ઉત્તમવિજયે દીક્ષા લીધા બાદ તેમણે ગુરુ સાથે સંવત ૧૭૬૬ માં પાદરામાં (લેખકના ગામમાં) ચોમાસું કર્યું હતું અને એજ સાલમાં શ્રાવણ શુ. ૧૦મે જિનવિજયજીએ ભગવતી સૂત્ર વાંચતા વાચતાં જ પાદરામાં જ દેહોત્સર્ગ કર્યો હતો, અને જ્યાં તેમને અગ્નિદાહ દીધેલો ત્યાં તળાવ કાંઠે તેનો સ્મરણસ્તંભ (દેરી) અद्याપિ તેની સાક્ષી પુરી રહેલ છે. ત્યારબાદ ત્રામાનુત્રામ વિહાર કરતાં તેમણે ભાવનગરમાં ચોમાસું કર્યું, જ્યાં શ્રીમદ્ને અભ્યાસ કરાવવા બોલાવ્યા હતા—

ભાવનગર આદેશે રહ્યા, ભવિહિત કરે મારા લાલ.

તેડાવ્યા દેવચંદ્રજીને, હવે આદરે મારા લાલ.

વાંચે શ્રી દેવચંદ્રજી પાસે, ભગવતી મારા લાલ;

પત્રવણા અનુયોગદ્વાર, વાંચી શુભમતિ મારા લાલ.

સર્વ આગમની આજ્ઞા દીધી, દેવચંદ્રજી મારા લાલ;

બાણી યોગ્ય ગુણગુણના વૃંદજી મારા લાલ.

શ્રી ઉત્તમ વિજય નિર્વાણ રાસ.

૧૮૦૩ માં શ્રીમદ્ ભાવનગરમાં હતા. તત્પશ્ચાત્ સુરત જઈ કચરા કીકાના શત્રુજયના સંઘમાં યાત્રાર્થે ગયા. ભાવનગરથી પં. ઉત્તમવિજયજી પણ એક સંઘમાં શત્રુજય યાત્રાર્થે આવ્યા. ૧૮૦૪ માં શ્રીમદે સંઘવીના સ્તવનમાં લખ્યું છે કે:—

૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંવત અઢાર ચિટોતેર વરસે, સિત મૃગસિર તેરમીયે !
 શ્રી સુરતથી લકિત હરખથી, સંઘ સહિત ઉદ્ધમીયે !
 કચરા કીકા જીનવર લકિત, રૂપચંદ ગુણવંતજીએ.
 શ્રી સંઘને પ્રભુજી ભેટાવ્યા, જગપતિ પ્રથમ જીણુંદજીએ.
 જ્ઞાનાનન્દિત ત્રિભુવન વન્દિત, પરમેશ્વર ગુણભીના !
 દેવચંદ્ર પદ પામે અદ્ભુત, પરમ મંગળ લયલીના !

આ પ્રમાણે શ્રીમદ્ના વિહાર ને આતુર્ભાસ ગુજરાત, કચ્છ, કાઠીયાવાડ, લાટ, મારવાડ, સિંધ, પંજાબ આદિ દેશોમાં થયાં હતાં.

સં. ૧૭૬૪ માં શ્રીમદે શત્રુઞ્ચ પર્વતપર પ્રતિષ્ઠા કરાવી છે એમ શિલાલેખ પરથી જણાયાનું શ્રીયુત્તમોદનવાલ દલીચંદ દેશાઈ જણાવે પ્રતિષ્ઠાઓ. છે તેમજ તેમના ગુરૂની સાથે ૧૭૮૮ માં શત્રુઞ્ચપર કુંચુનાથજીની પ્રતિષ્ઠા વખતે શ્રીમદ્ હાજર હતા. તથા અમદાવાદમાં સહસ્રકૃષ્ણાની પ્રતિષ્ઠા વખતે તથા સમવસરજીની પ્રતિષ્ઠા વખતે હાજર હતા. તેમજ લાંબડીના દેરાસરના મૂલ નાયકની જે બાબતોએ જે દેરીઓની પ્રતિષ્ઠા તેમણે કરાવી હતી. આટલું ઉપલબ્ધ સાહિત્ય જણાવે છે. બાકી અન્ય સ્થળની પ્રતિષ્ઠાઓ કે જે અપ્રકટ છે તેવી અપ્રસિદ્ધ અનેક હોવા સંભવ છે.

શ્રીમદ્ જૈન આગમોના પારગામી હતા. તેમણે અનેક સ્થળોના વિદ્વાન શ્રાવકોએ પૂછેલા દ્રવ્યાનુયોગ જેવા ગહન વિષયોના પ્રશ્નોના શ્રીમદ્ની મહત્તા, ઉત્તરો સરલપણે સત્વર અને સંતોષકારક રીતે આપ્યા છે. પ્રતિષ્ઠા અને પ્રશ્નોત્તર નામે શ્રીમદ્નો ગ્રંથ તેની સાક્ષી પૂરે છે. તે વિદ્વતા સમયના વિદ્વાનોમાં તેમની મહત્તા, પ્રતિષ્ઠા તથા વિદ્વતા ઘણી સારી રીતે ચોપાસ વિસ્તરેલાં હતાં. ખરતર ગચ્છમાં તે વખતે તેમના સમાન કોઈ વિદ્વાન હોય, એમ તત્કાલીન ગ્રંથો અવગણતાં અવગોધાતું નથી. તપાગચ્છના સંવેગી સાધુઓમાં પણ તેમની મહત્તા ઘણી હતી. તેમજ મહત્તામાં વૃદ્ધિ કરનાર આત્મજીઓ વડે શ્રીમદ્ વિભૂષિત પણ હતાજ. તપાગચ્છના સંવેગી વિદ્વાનો પૈકી પં. જીનવિજયજી તથા પં. ઉત્તમવિજયજી જેવા પડિતો-વિદ્વાનો-કવિઓ અને જ્ઞાનીઓના તેઓ વિદ્યાગુરૂ હતા. તપાગચ્છ અને ખરતર તથા અંચળગચ્છના વિદ્વાન મુનિવરોમાં ઘણો પ્રેમભાવ હોઈ, શ્રીમદ્ની શુશુનુરાગ-દષ્ટિ-સમભાવવિદ્વતા અને આત્મજ્ઞાનની અદ્ભુતતાને લીધે સર્વે ગચ્છોના સાધુઓમાં તેમની મહત્તા, પ્રતિષ્ઠા અને વિદ્વતાની ખ્યાતિ તેમની હયાતીમાંજ ઘણાં વધ્યાં હતાં. શ્રીમાન્ પં. પદ્મવિજયજી કે જેઓ પંચાવન હજાર ગાથાના રચયિતા પદ્મદ્રહ તરીકે પ્રસિદ્ધ છે તે, શ્રી ઉત્તમવિજયજી નિર્વાણ રાસમાં કથે છે કે:—

ઐતિહાસિક નોંધ.

૧૫

ખરતરગચ્છ માંહે થયારે, નામે શ્રી દેવચંદ્રે !

જૈન સિદ્ધાંત શિરોમણિરે લોલ !

ઘૈર્યાદિક ગુણવૃંદરે ! દેશના બાસ સ્વરૂપનીરે લોલ !

ધૃત્યાદિથી શ્રીમદ્દની વિદ્વત્તાની તથા સાધુ તરીકેની મહત્તાની સ્તુતિકરી છે. તપાગચ્છમાં શ્રી પદ્મવિજયજી પંન્યાસની પ્રતિષ્ઠા ઘણી છે. શ્રીમદ્દને તેમણે સંસારીપણામાં (પુંબશા તરીકે) તથા સાધુપણામાં ઘણો સમાગમ કરેલો હતો. તેઓએ શ્રીમદ્દને સ્વાનુભવ કર્યા બાદ શ્રીમદ્દને જૈનસિદ્ધાંતશિરોમણિ એવા પદથી નવાજ્યા છે તથા ઘૈર્યાદિકગુણના વૃંદ તરીકે પ્રકાશી, તેમની દેશના (ઉપદેશ) સ્વરૂપની અર્થાત આત્મસ્વરૂપને પ્રકાશનારી છે, એમ પ્રતિપાદન કર્યું છે. સંવેગપક્ષિ મણિશેખર પં. પદ્મવિજયજી જેવા મહાન્ વિદ્વાન અને ગુણાનુરાગીએ શ્રીમદ્દની પ્રતિષ્ઠા-વિદ્વતા અને મહત્તાની આ રીતે વિશ્વમાં અમર ખ્યાતિ કરી છે.

—ચાહુ.

“ ઐતિહાસિક નોંધ. ”

લે૦ વિહારી મુનિ.

પાર્શ્વ-નિર્વાણ સંવત.

સંવત—૧૭૦—સુધર્મા સ્વામીનો જન્મ.

„ —૧૭૮—જ્ઞાત નંદન મહાવીર પ્રભુનો જન્મ.

„ —૨૩૪—ગૌતમ બુદ્ધ (બુદ્ધકીર્તિ) નું અવસાન.

„ —૨૫૦—વિશ્વોપકારિ પ્રભુ મહાવીરનું નિર્વાણ.

મહાવીર નિર્વાણ સંવત.

સંવત—૧ —જમ્બુસ્વામી ને પ્રભવસ્વામીની દિક્ષા-અવન્તિમાં ચન્ડપ્રલો તનના પૌત્ર પાલકનો રાજ્યાભિષેક.

„ —૨૩ —ભદ્રેશ્વર (કચ્છ) માં શ્રી પાર્શ્વનાથની પ્રતિષ્ઠા.

„ —૬૦ —પાલકની ગાદીનેા ઉચ્છેદ-ને નવનંદનો રાજ્ય સ્થાપન કાળ.

„ —૬૦ થી ૨૧૬—પાણીનિ વ્યાકરણનો રચનાકાળ અને કાત્યાયનિ ને નંદના મંત્રીત્વનો સ્વકાર.

„ ૬૨ થી ૧૪૮—ચશોભદ્ર સૂરિની હૈયાતિ.

„ —૬૪ —જમ્બુ સ્વામીનું મોક્ષગમન. દશ વસ્તુનો વિચ્છેદ.

„ —૭૦ —રત્નપ્રભસૂરિના ઉપદેશથી એસવાલ ને શ્રીમાલોની ઉત્પત્તિ.

૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- „ —૭૦ —અચરપુર છાવણીથી ૬ કોષ દૂર કોરંટા ગામમાં રહેલ વીર
પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા.
- „ ૬૪ થી ૧૭૦—ભદ્રબાહુ સ્વામીની હૈયાતિ.
- „ ૧૧૬ થી ૨૧૫—(તત્વાદર્શકનો મત) સ્થુલીભદ્રની હૈયાતિ.
- „ ૧૨૦ થી ૨૧૬—(પીટ્સર્નના રિપોર્ટનો મત) સ્થુલીભદ્રની હૈયાતિ.
- „ ૧૬૨—વિશાખાચાર્ય દશપૂર્વી (દીર્ગાંબર મતે)
- „ ૨૧૬—સ્થુલીભદ્ર સ્વર્ગારોહણ (પીટ્સર્નનો રીપોર્ટ) નવનંદના રાજ્યનો
નાશ. ચંદ્રગુપ્તનો પાટલીપુત્રમાં રાજ્યાભિષેક ને તેને હુર્દશ નામની
રાણી હૈયાતિ હતી.
- „ ૨૩૫—ચંદ્રગુપ્તનું મૃત્યુ. ણિન્દુસારને પાટલીપુત્રની ગાદી મળી તેને
૧૬ રાણી અને ૧૦૧ પુત્ર હતા તેમાં અશોક મુખ્ય હતો.
- „ ૨૩૫—કાત્યાયનિ ટીકાકાર પાતંજલીની હૈયાતિ,
- „ ૨૩૫—ભવિષ્ય પુરાણ, વાયુપુરાણ, મત્સ્ય પુરાણ ભાગવતાદિક પૂરાણ બન્યા.
- „ ૨૬૩—ણિન્દુસારનું મૃત્યુ, અશોકનો રાજ્યાભિષેક તેને અસંધિમિત્રા
નામની રાણી હતી.
- „ ૨૬૨—નિચન્થ ગચ્છનું કોટિગચ્છ નામ પડ્યું.
- „ ૩૦૫—અશોકનું મૃત્યુ, સંપ્રતિ રાજ્યારોહણ. આ રાજા શ્રેણિકની ૧૭ મી
પાટે હતો.
- „ ૩૨૩ વા ૩૨૭—માં ચંદ્રગુપ્તના મૌર્યવંશનો ઉચ્છેદ ને સંપ્રતિનું મૃત્યુ.
પુષ્પમિત્રનું પાટલીપુત્રની ગાદીએ આવવું.
- „ ૩૩૬—ચોથની સંવત્સરિ કરનાર કાલિકાચાર્યનો જન્મ. (આ નોંધ
પીટ્સર્નના રિપોર્ટમાં છે. પણ આ વાત (જન્મ નોંધ)સંશયાત્મક છે.)
- „ ૩૫૩—પાટલીપુત્રની ગાદીએ બાલમિત્ર ને ભાનુમિત્ર આવ્યા.
- „ ૪૧૩—મગધની ગાદીએ ‘ નભવાહન ’ આવ્યો.
- „ ૪૫૩—ગર્દભિદ્ભોત્યાપક, નિગોદ વ્યાખ્યાના કર્તા કાલિકાચાર્યની હૈયાતિ.
આર્ય ખટપુટાચાર્યનો વિદ્યમાન કાળ, અવન્તિની ગાદીએ ગર્દ
ભિદ્ભનું આવવું.
- „ ૪૬૬—અવન્તિની ગાદી શકરાજાએ ગર્દભિદ્ભ પાસેથી હસ્તગત કરી.
- „ ૪૭૧—વિક્રમાદિત્યે શકેને હરાવ્યા, આ અરસા પછી યાજ્ઞવલ્ક્યસ્મૃતિનો
રચના કાળ અને કનિષ્ક સંવતની ઉત્પત્તિ સંભવે છે.

“વિક્રમ સંવત્”

સંવત ૨૬ થી ૧૧૪—શ્રી વજ્રસ્વામીની હૈયાતિ.

„ ૩૦—શ્રી સિધ્ધસેનદિવાકરનું સ્વર્ગગમન.

(ચાલુ.)

ઐતિહાસિક નોંધ.

૧૭

- „ ૪૯ થી ૧૨૩—કુન્દકુન્દાચાર્ય (દ્વિગમ્બરી) વિદ્યમાન હતા.
- „ ૫૭—ઈસ્વી સનનો પ્રારંભ. મહાવીર પછીથી ૫૨૭ વર્ષે પ્રારંભ થયો.
- „ ૬૩—આચાર્યશક્તિ સૂરિયે ચાર અનુયોગ બનાવ્યા.
- „ ૭૪—રોહગુપ્તથી ત્રેરાશીક મતની ઉત્પત્તિ વૈશેષિક દર્શનની સ્થાપના.
- „ ૮૩—પ્રેવીન્ઝ નામ હોબાની જૈન પ્રતિમાની બનાવટ.
- „ ૯૨—મથુરામાંથી મળેલ મહાવીર પ્રતિમાની બનાવટ.
- „ ૧૦૮—જવડશાહે શત્રુજયનો તેરમો ઉધાર કર્યો.
- „ ૧૧૪—વજ્રસ્વામીનું સ્વર્ગગમન, દશમા પૂર્વાદિનો વિચ્છેદ કાળ.
- „ ૧૨૩—કુન્દકુન્દાચાર્ય (દ્વિગમ્બરી મતે) નું સ્વર્ગગમન.
- „ ૧૨૫ થી ૧૩૫—જલૌપુરના સ્વર્ણગિરિ શિખરે ચક્ષુ વસતિ મહાવીર પ્રતિમા-મંદિરની પ્રતિષ્ઠા.
- „ ૧૩૫—મહાવીર નિર્વાણ પછી ૬૦૫ વર્ષે શક સંવત પ્રવર્ત્યો.
- „ ૧૩૯—રથવીર નગરમાં દ્વિગમ્બર મતોત્પત્તિ.
- „ ૧૫૦—કોટિગચ્છનું ચંદ્રગચ્છ નામ પડ્યું. ત્યારપછી આ ગચ્છ સામન્તલદ્રસૂરિથી વનવાસી ગચ્છના નામે પ્રસિદ્ધ થયો.
- „ ૨૦૨—લિત્તમાળમાં સોલંકી અજીતસિંહ રાજા હતો.
- „ ૨૧૩—દ્વિગમ્બર સિદ્ધાન્ત પુસ્તકારૂઢ થયા.
- „ ૨૧૭—લોહાચાર્યે અગ્રહી લોકોને જૈની બનાવ્યા.
- „ ૩૧૪—મલ્લવાદી સૂરિએ શિલાદિત્યની સભામાં જોધોનો પરાજય કર્યો. જોધોને હિન્દુસ્તાન છોડી ચાલ્યા જવું પડ્યું.
- „ ૩૭૫—વલ્લભીપુરનો ધ્વંસ અને વલ્લભી સંવતનો પ્રારંભ.
- „ ૪૧૨—ચૈત્યવાસી ગચ્છનો પ્રારંભ. (વીર વંશાવલી)
- „ ૪૨૮—અનંગપાળ તુંઅરે દિલ્હીની સ્થાપના કરી. (વીર વંશાવલી)
- „ ૪૫૩—આચાર્યષટપુટાચાર્યનો વિદ્યમાન કાળ.
- „ ૪૫૬—(સને ૩૯૯) માં હવાત્સંગ નામનો ચીની મુસાફર હિન્દમાં આવ્યો હતો.
- „ ૫૦૩—લિન્નમાળમાં સિંહરાજા હતો.
- „ ૫૦૫—હુણ સંવતનો પ્રારંભ થયો.
- „ ૫૧૦—વલ્લભીપુરમાં દેવર્ધિગણિ ક્ષમાશ્રમણે જૈનાગમ પુસ્તકારૂઢ કર્યો.
- „ ૫૨૩—(સં. ૯૯૩) માં કાલીકાચાર્યે ચૈત્યની સંવત્સરી કરી. (જુઓ વીર નિર્વાણ ૩૩૬ પીટર્સનના રિપોર્ટમાં છે. સત્ય બીના બીજા અશ્વેથી તપાસવી.)

૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ,, ૫૩૦—દેવર્ષિગણી ક્ષમાશ્રમણનો સ્વર્ગગમન અને પૂર્વવિચ્છેદનો કાળ.
- ,, ૫૨૫ થી ૬૨૫ (સન ૫૦૦ થી ૬૦૦) માં વિક્રમાર્કના બીરૂદવાળો રાજા થયો જેની સભામાં નવ પંડિતરત્નો હતા. જે પરથી વરાહમીહિર નો કાળ ધ્ર. સ. ૫૮૭ નો ઠરાવાય છે.
- ,, ૫૩૦—સત્યમિત્ર સાથે પૂર્વજ્ઞાનનો વિચ્છેદ થયો.
- ,, ૫૩૮—પુર્ણિમા ગચ્છની ઉત્પત્તિ.
- ,, ૫૮૫—હરિભદ્રસૂરિનું સ્વર્ગારોહણ.
- ,, ૬૦૧—સમ્મતિ તર્કકાર મલ્લવાદિજીની હૈયાતિ. (વીર વંશાવલી.)
- ,, ૬૦૬—(રાયલ એશીઆટીક સોસાયટીનો સને ૧૮૮૪-૮૬ રિપોર્ટ પૃષ્ઠ ૪) માં ગીરનાર પર રત્નશાહ સ્વર્ણમંદિરમાં રત્નપ્રતિમા સ્થાપી.
- ,, ૬૩૬—હીજરી સન પ્રવર્ત્યો.
- ,, ૬૬૭—(સને ૬૪૦) માં ક્ષાહિપાન હિન્દમાં આવ્યો. આ વખતે ગીઝની કાળુલ સહિત હિન્દમાં ૮૦ રાજ્યો હતા.
- ,, ૭૧૩—શ્વાતિસૂરિના ઉપદેશથી જલોરનો સોલંકી રાજા કાન્હડદે જૈન થયો.
- ,, ૭૨૩ (૬૬૪)—૮૪ ગચ્છ થયા.
- ,, ૭૧૬—માં જયન્ત અને વિજયન્ત લાઈઓ ભિન્નમાળની ગાદીએ આવ્યા.
- ,, ૭૨૩—મા. શુ. ૧૦ ગુરૂ વિજયન્તે શંખપુરમાં બૃહત્ગચ્છીય સર્વદેવસૂરિ પાસે જૈનધર્મ ગૃહણ કર્યો.
- ,, ૭૨૪—(ધ્ર. ૬૬૫) શંખેશ્વરમાં સોલંકી સાંખ્ય કુમાર રાજ્યગાદીએ હતો.
- ,, ૭૩૦—સ્વાતિ આચાર્યે પુર્ણિમાને બદલે ચતુર્દશીની પાળી કરી.
- ,, ૭૭૫—એ. શુ. ૭ વર્ધમાનપુરમાં કુગપરંપરાનો મંત્રિહાસ લખવાની શરૂઆત થઈ. ને લાણુરાજના કાળમાં કુગગુરૂની મર્યાદા બંધાઈ.
- ,, ૭૬૫—ભિન્નમાળમાં શંખેશ્વર ગચ્છીય ઉદયપ્રભસૂરિએ કોડપતિ બાસડ શેડીઆઓને જૈન બનાવ્યા ને શ્રીમાળી ગોત્ર સ્થાપ્યું.
- ,, ૭૬૫—ક્રા. શુ. ૨ ભિન્નમાળમાં શંખેશ્વર ગચ્છીય ઉદયપ્રભસૂરિએ પ્રાગ્વાટ બ્રાહ્મણોને જૈન મતાવલંબી બનાવી પોરવાડ ગોત્ર સ્થાપ્યું.
- ,, ૭૬૫—આ વખતે ભિન્નમાળની ઘણી જાહોજલાલી હતી. જેમાં વધા શેઠ આદિ અનેક કોડાધિપતિઓ વસતા હતા. (ચાહુ)

વિશ્વ રચના પ્રબન્ધ.

૧૯

ૐ

“વિશ્વ રચના પ્રબન્ધ”

શ્રી સુરેન્દ્ર તતિ મૌલિ પૂજિતં કેવલયુતિં
 દેહે જન્મજરામૃત્યુઘાતકં દિવ્ય વાક્યતિમ્ ॥ ૧ ॥
 ધ્વસ્તમિથ્યાવિવાદાય શુદ્ધગુણાબ્ધયે નમઃ
 શ્રીમચ્ચારિત્રવિજય પૂજ્યપાદાયધ્યાસ્યે ॥ ૨ ॥
 જીયાત્ સુધર્માગમરત્નરાશિઃ મિથ્યાતમોઘ્નશ્ચટુલ પ્રકાશઃ
 તસ્માત્ સમાકૃષ્ય તથૈકરત્નં કુર્વે શુભં વિશ્વકૃતિપ્રબંધં ॥ ૩ ॥

નિવેદન ૧ શ્રુ.

સુજ્ઞા ! જગતમાં વર્તમાન કાળે તપાસીએ તો લોક સસુદાયમાં નવીન રાજ્યના ને જાણના સંયોગે નવીન પ્રગતિને પામેલો જડવાદ પ્રવાહ અતિ ગહન વેગને હિલોળી રહ્યો છે, આર્થિક પ્રાપ્તિના ને સુખ-ચમનના સાધનોમાં મશગુલ બની ખુચી રહેલા પ્રત્યક્ષ જડવાદ ને વિજ્ઞાનવાદ સમજી મહત્વનો માની, મહા આર્થ ચૈતન્ય વાદીઓના વચન વિલાસ તપાસ્યા વિનાજ ભૂતકાળ કરતાં આહુ જમાનામાં અધિક જ્ઞાન શક્તિઓ પ્રગટી છે એમ નિશ્ચય કરી, જ્ઞાન સાધનોને વધારે દૂર મુકતા બાય છે. તેમજ ખગોળના વિષયમાં સત્યાસત્ય શું છે તે બાણુવાની ઈચ્છા ધરાવનારી વ્યક્તિઓ અદ્ય દેખાય છે. આ સમયે મને પ્રશ્ન થાય છે કે—આ વિશ્વની રચના કયારે થઈ ? આ પ્રશ્નનો મારે મારી બુદ્ધિમાં કેળવાયેલો સત્ય ઉત્તર દેવોજ જોઈએ, તેમજ મહાત્મા ચૈતન્યવાદીઓએ આપણે માટે તૈયાર રાખેલા સાધનોનો ઉપયોગ પણ થવો જોઈએ, તો તમારા પ્રશ્નથી તો મહાત્માઓના કહેવા પ્રમાણેનું અને જે પરમ અનન્યતું શ્રદ્ધાથી સત્યતાની ખાતરી થઈ તેવું બુદ્ધિ ગમ્ય તમોને કહી સંભળાવું છું. પ્રથમ પુરણપોલી ખાવા ઈચ્છનાર વ્યક્તિને ઘઉંની વાવણી, સંરક્ષણ, લણવું, દળવું, મેળવવું, પકાવવું વિગેરે ક્રિયા કરવી પડે છે, તેમજ તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર આપ્યા સિવાય કેટલુંક જરૂરી જ્ઞેય સાધનોની આવશ્યકતા છે ને તેથીજ જગત શું છે ? જગતમાં શું છે ? જીવ શું છે ? જગતનો કર્તા કોણ ? જગત ચર છે કે સ્થિર છે ? પૃથ્વીથી દૂર રહેલા સૂર્ય-ચંદ્ર વિગેરે શું છે, વિશ્વનો આદિ ને અંત કયારે છે, એમ ઘણા સાથે ઉઠતા પ્રશ્નોનો ખુલાસો થતાં, આ વિશ્વ કયારે બન્યું ? એ પ્રશ્નોનો ઉત્તર બહુ સરલ ને બુદ્ધિ ગમ્ય થઈ પડશે.

૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હવે લોકત્રયી શું છે એ વાત ઉપરજ આપણે વિચાર કરીયે. શાંતિથી મનન-પૂર્વક ખ્યાલ રાખવાથી આ વાત હૃદયમાં ઠસશે. લોક એટલે જેમાં વસ્તુઓ ચરાચર રૂપે વર્તે છે, તે લોક કહેવાય છે, તે લોક નીચેથી ઉંચે ચૌદ રાજલોક પ્રમાણુ લાંબો છે, દરેક ચરાચર વસ્તુ તે સ્થાનમાંજ રહેલી છે. લોકના મુખ્ય રીતે ત્રણ ભાગ પડે છે, સ્વર્ગ મૃત્યુ અને પાતાળ નીચેથી સાત લોક સુધી પાતાળ છે તે ઉપર મૃત્યુલોક છે, ને ઉપરના ભાગમાં સ્વર્ગ દેવોનું સ્થાન^૧ છે એ પ્રમાણુ ચૌદ રાજલોકમાં સર્વ સમાયેલ છે તે ઉપર અલોક છે (જુઓ ચિત્ર ૧ લું) એક પુરુષ બન્ને કેડે હાથ રાખી ટટ્ટાર ઉભો રહે તે પ્રમાણુ આ ચૌદ રાજલોકનો ક્રમ છે એટલે કે નાભીના ભાગમાં મૃત્યુલોક, પગના ભાગમાં નારકી ને નાભીથી ઉપરના ભાગમાં સ્વર્ગ છે. એટલે ગળા સુધીમાં જ્યોતિષીને બાર દેવલોક, ગળાના ભાગમાં ત્રૈવેચક, મુખના ભાગમાં અનુત્તર વિમાન ને કપાલના ભાગમાં સિદ્ધશિલા છે આ પ્રમાણુ લોકાકાર બાજુવો.

રજ્જુ પ્રમાણુ કેને કહેવું તે બાજુવા જરૂર છે. તો ૩૮૧૨૭૯૭૦ મણુનો એકભાર એવો એક હબ્બર ભાર મણુમાં પવાલો મહા તપેલો લોઢાના ગોળાને મહા સમર્થ દેવ ભેરથી નીચે ફેંકે તે ગોળો ઘસાતો ઘસાતો ચંડગતિથી આવતો આવતો છ માસ, છ દિવસ, છ પહોર, છ ઘડી, છ સમયે જેટલું અંતર કાપે છે અંતરને રજ્જુ કહે છે. તો ચૌદ રજ્જુ પ્રમાણુ ઉંચો આ લોક છે, જોકે આ વિષય ગહન છે, પણ તમારા ગહન પ્રશ્નના ઉત્તરના સાધનો પણ ગહનજ હોય તેમાં શું નવામ્ ?

નિવેદન રજ્જુ.

ચૈતન્યવાદી મહાજ્ઞાનીઓની સત્ય વાતને અજ્ઞાનતાના પડલને લપ્તને આપણે અસત્ય માની બેસીએ છીએ, માટે સત્ય મેળવવા અભિલાષા હોય તો વાંચન વિચારણા સત્યની શોધથી પ્રાપ્તિ ને અધ્યાપન એ સત્ય વિકાસના પગથીયા છે, અને તે પગથીયે ચાલવાથી જ ધારેલ સ્થાને પહોંચાશે. વાંચેલ પુસ્તક હિત-કારી છે એમ બાજુતાં તેને કપાટમાં મમત્વથી ન મુકતાં ફરી ફરી વાંચવા કે વંચાવવા ઇચ્છા રાખવી તે મતિમાનો માટે પૂર્ણ પ્રશંસનીય છે.

૧ તે લોકમાં નીચે પ્રમાણુ ગોઠવણ સમાયેલી છે.

સિદ્ધશિલા	સહજાર	મનુષ્યલોક	અંજણા
પાંચ અનુત્તર વિમાનો બ્રહ્મ.		ત્યંતર-વાણુત્યંતર	રિદ્ધા
નવ ત્રૈવેચક	લાંતક	ભુવનપતિ	મધ્ધા
આરણુ અચ્યુત	સનતકુમાર માર્હેદ્ર.	ધંમા	માધવનિ
આનંત પ્રાણુત	સૌધર્મ ઇશાન.	વંચા	
શુક	જ્યોતિષીચક	શેષા	

આ અંશમાં દર્શાવેલ ચિત્રો બનશે તો એક સાથે આપવા ઇચ્છા છે.

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૨૧

તમે સમજ્યા કે લોક કોને કહે છે-તો હવે લોકમાં મૂલ કેટલા દ્રવ્યો છે તે સંબંધમાં સંક્ષેપથી તપાસ કરીએ.

પ્રથમ દ્રવ્ય—ધર્માસ્તિકાય નામે છે તે ચૈદ્ર રજવાત્મક લોકમાં વ્યાપી રહેલ છે. જેમ પાણીની અપેક્ષા વિના માછલીની ગતિ થઈ શકતી નથી એટલે પોતાની ગમનશક્તિ (Motion) હોવા છતાં પાણીની અપેક્ષા રહે છે, ચોક-સીઝન જેમ દિવાને બાળવામાં સહાય કરે છે તેમજ ધર્માસ્તિકાય સર્વ જીવોને કે દ્રવ્યોને ગમનાગમનમાં સહાયક થઈ પડે છે પણ તે ગુરૂત્વાકર્ષણ ન કહેવાય !

બીજું દ્રવ્ય—અધર્માસ્તિકાય છે. પંથીને વિસામો લેવા મુસાફરખાનું કે વૃક્ષની (દિવાદિક નાઈટ્રોજનની પેઠે) અપેક્ષારૂપ છે તેમ જીવાદિને સ્થિર રાખવામાં જેની અપેક્ષા રહે છે તે પણ ચૈદ્ર રજવાત્મક લોકમાં વ્યાપ્ત છે ને ધર્માસ્તિકાય સાથે ક્ષીર નીરની પેઠે તપેલા લોઢાના ગોગાના લોહ અને અગ્નિની પેઠે મળેલો છે. બન્ને એકમેક છે છતાં જુદાજ છે. બન્ને અજીવ અને રૂપ રસ, ગંધ સ્પર્શથી રહિત છે.

ત્રીજું દ્રવ્ય—આકાશાસ્તિકાય—જેમ હુધ કે પાણી સાકરને પેસવા અવકાશ આપે છે, કાષ્ઠને થાંભલો ખીલીને પેસવાનો અવકાશ આપે છે, તેમજ જીવોને અને પુદ્ગલોને જે અવકાશ આપે છે, તેને આકાશાસ્તિકાય કહેવાય છે. તે અજીવ છે, રૂપાદિથી રહિત છે, પોલાણ સ્વરૂપ છે, આકાશના બે વિભાગ પાડી શકાય છે, ચૈદ્ર રજવાત્મક લોકમાં વ્યાપ્ત અને ઉપલા બન્ને દ્રવ્યો સાથે એકી ભાવને પામી રહેલ આકાશને લોકાકાશ કહેવાય છે ને તેની બહારની જગ્યાને અલોકાકાશ કહે છે; તેથીજ ગાર્ગીના પ્રશ્નના ઉત્તરમાં યાજ્ઞવલ્કલ જણાવે છે કે, ઉપલી નીચલી બધી જગ્યા મહા આકાશથી ઓતપ્રોત છે, આ અલોકાકાશમાં કોઈપણ પદાર્થ પ્રવેશ કરી શકતો નથી. ચોથું દ્રવ્ય પુદ્ગલ (Matter) છે. આ દ્રવ્યમાં અંગ્રેજોએ માનેલ ૩૨ દ્રવ્યો, પાંચ ભૂતો એ સર્વનો સમાવેશ થાય છે. શરીર, વસ્ત્ર, ચોપડી, ધુડ, અંધારૂ, પ્રકાશ^૨ તેજ, છાયા, તડકો, વર્ષુ, ગંધ, રસ, સ્પર્શ ને આંગે દેખાતા દરેક પદાર્થો પુદ્ગલોજ છે. શબ્દ પણ પુદ્ગલ છે ને તેથીજ ધ્વનિ વેગ દરસે કહે ૧૧૦૦ ફુટ બાય છે, જેથી રેલ્વે સીટીનો અવાજ ૩૩૦૦ વાર, રેલ્વે ઘોંઘાટનો અવાજ ૧૨૮૦ વાર, બંધુકનો અવાજ ૧૮૦૦ વાર, બેન્ડનો અવાજ ૧૬૦૦ વાર, મનુષ્યનો ૧૦૦૦ વાર, દેડકાનો શબ્દ ૬૦૦ વાર, રાત્રીના કીડાનો શબ્દ ૬૦૦ વાર ને મોટામાં મોટો

૨ પ્રકાશ માટે માન્યતા પ્રવાસી ગંગાલી પાનું ૮૭. આલોચે ફેસેન અસ્તુર અતિ સૂક્ષ્મ કણા છુટે ગિયે. આમા દેર દષ્ટિકે ઓ આપાધ સ્થાનકે ભરિયે તુઝેમ્. સે ખાને આલોર અનુ-ભુતિઓ પ્રકાશ હય. નિઉટ નેર સિદ્ધાંત જે આલો એકરકમેર અનનુભુત પદાર્થ તરંગ, એમ થઈ સર્વ વ્યાપી એવું એરનામ ઇથારજાખોમ. આધુનિક સિદ્ધાંત ॥ સદ્દાર પે ૧૩૧.

૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શબ્દ ૧૮ માંથી સુધી સંભળાય છે. તેમજ પડઘો પણ પડે છે, તેમજ ટેલીફોન, ટેલીગ્રાફ, રેડીયોફોન^૩ પણ વાયરલેસ શબ્દોના તે પૌદ્ગલિક સ્વભાવને દેખાડે છે. વળી મૂર્ખતા, નિદ્રા, સુખ, દુઃખ, ક્રોધ, માન, આયુષ્ય, નિમિત્ત ભૂત કાર્મણિક પુદ્ગલો છે. મિથ્યા માન્યતા અવિરતિ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, મનયોગ, વચન-યોગ, ને કાયયોગથી કર્મનો બંધ પડે છે ને તે ઉદયમાં આવતાં પાપ પુણ્યનો ચોપડો કે કાર્મણ શરીર નામથી તેને સંબોધીએ છીએ, તે કાર્મણ શરીર જીવનું સહગામી છે. દરેક વસ્તુના પુદ્ગલો સમયે સમયે મહાન પરાવર્તન પામે છે તે આપણે ચર્મચક્ષુથી જોઈ શકતા નથી, પરંતુ તે જોવાને માટે જ્ઞાનચક્ષુઓની વધારે જરૂર છે. પણ સ્વાભાવિક રીતે પાણીમાં રંગ નાખતાં જ સર્વત્ર પસરી તેથી માટી પર નાખેલ પાણીના ફેલાવાથી પ્રતિબિંબથી ફેટાથી પરાવર્તન સમજી શકાય છે. (વિશેષમાં જુઓ પાનું ૨૨ ॥ ૧૦ પરમાણુ જગતનું પરિવર્તન સાવન વિગેરે)

તે પુદ્ગલો ચૈદ્ર રાજલોકમાં વ્યાપ્ત છે, તેનાં આણુઓ અતિ સૂક્ષ્મ હોય છે અને તેઓનું સંમીલન-ઉન્મીલન થયા કરે છે. આધુનિક વિજ્ઞાનશાસ્ત્રીઓ કહે છે કે તે દરેકમાં સંઘાતક (Force) અને (Energy) વિઘાતક શક્તિઓ સ્વભાવરૂપે રહેલી છે. સંઘાતક શક્તિ Elementary substance અસંગત રૂઢિ કે અણુ તથા Compound સંગત કે યોગીક આણુઓનો સ્કંધ બનાવે છે. પૂર્વર્ધિ તથા આધુનિક વિદ્વાનોનો એવો મત છે કે જે વિઘાતક શક્તિ ન હોત તો સંઘાતક શક્તિ-વિશ્વના સમસ્ત આણુઓને મહાસ્કંધ રૂપે બનાવી રાખત, એટલે વિઘાતક બલ પોતાનો હાથ ઉઠાવી લે તો તો સંયોજક ક્રિયા આ વિશ્વને તુરંતજ એકાકાર બનાવી દે. પરંતુ વિઘાતકશક્તિને લીધે તેમ બનવું તદ્દન અશક્ય છે, તેમ છતાં એકંદરે વિશ્વની સંઘાતક શક્તિ વિઘાતક શક્તિના ગમે તેવા પ્રતિરોધથી પણ અદ્ય કે ન્યૂન નથી.

વિઘાતક શક્તિ સંયુક્ત દ્રવ્યને છુટા પાડવાનું કાર્ય કરે છે એટલે આ શક્તિને ઘણું કે ન્યૂનથી સ્કંધાદિમાં આણુઓ ભેગા થાય તે કોઈ રીતે રૂપરેખા નથી. જે કે આ શક્તિનું પ્રમાણુ સર્વદા એક સરખુંજ રહે છે અને પ્રત્યેક આણુઓમાં અભિન્ન

૩ રેડીયોફોન શબ્દની રીપણી-અમેરીકન ટપાલને રેડીયોફોન (રેડીયોવાર્તાવહ) માં ફેરવવાનો પ્રસ્તાવ ચાલે છે જેની સહાયથી સમસ્ત દેશમાં ઘેરઘેર એક સાથે વાર્તા થશે. રેડીયોફોનદ્વારા ધરનું કામકાજ કરતાં કરતાં પણ હંમેશના પૃથ્વીના ખખરો સાંભળી શકાશે. રેડીયોફોનની ઉન્નતિ માટે અસામાન્ય અને બહુ વિસ્તૃત સંભાવના છે. આ યંત્રની સહાયથી એક ધીરો શબ્દ પણ એક સાથે આખા દેશમાં સાંભળી શકાશે, આ કવિ કલ્પના નથી. એકદમ સત્ય બહાર તરી આવ્યું છે. અમેરિકામાં ઘેર ઘેર રેડીયોફોન ખેંસે છે. ગાયન+અભિનય+વક્તૃતા+સ્તુતિ+અને અધ્યયનો સમસ્ત દેશના લોકો એક સાથે સાંભળી શકે એવા ઉપાયો ચાલે છે. (ગત વર્ષ ચૈત્ર પ્રવાસી ૨૧-૧૦ નું પૃષ્ઠ ૮૨૨ જુઓ.) પ્રવાસી ૨૨-૧-૪

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૨૩

ભાવે સ્થિત છે, પરંતુ આધુનિક વિજ્ઞાનની દૃષ્ટિએ તેનું ભિન્ન સ્વરૂપ અને ઈતર શક્તિ રૂપે સંક્રમણ પ્રતીત થાય છે. જે વિઘાતક શક્તિનું સામ્રાજ્ય હોય અને સંઘાતક શક્તિનો નિતાન્ત પરાલભ થાય તો પ્રત્યેક અણુ છુટા છુટા થઈ જાય છે, જે જગતના કાર્ય કરવામાં નિરૂપયોગી રહે, આ રીતે આ ઉભય શક્તિના પરસ્પર વિરુદ્ધ સ્વભાવ વડે આ વિશ્વનું તંત્ર ચાલે છે અને પ્રત્યેક અણુઓ આ શક્તિની પ્રેરણાથી વિવિધ અવસ્થાને પામ્યા કરે છે. અણુતાણુથી બનેલ સ્થૂલ અણુઓ પણ આપણી દ્રષ્ટિથી કે વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિથી કેટલી સૂક્ષ્મતાવાળા દેખાય છે તે માટે આપણે વાંચ્યું તો હશે કે—એક ઈંચ સોનાના વરણના ૨૮૨૦૦૦ થર સમાય છે. ચાર માસ માપવાળા ઝકરોળીયાના બલારો તાર ૪૦૦ માઇલ લંબાય છે. અર્ધ આંગળી પ્રમાણુ ઘન જગામાં અણુ ૨૧૦૦૦૦ ૦૦૦૦ ૦૦૦૦ ૦૦૦૦ ૦૦ (Atom નીરાલોઅણુ અને Molecule પર સાથે મળેલો અણુ) દેખાય છે.

વળી રેડીયમના એક અણુમાં ૧૬૦૦૦ વિદ્યુદાણુનો સમાવેશ થાય છે, વિશ્વના પાયા રૂપ આ અણુ વિદ્યુદાણુ કે પરમાણુ રૂપ ત્રણ તત્વોનો +ગગનમંડલોનો+ સમર્થન થાય છે તેમ ફેરફાર નાશ થવાનું જણાયું નથી. પાણીના એક પરમાણુનો નાશ ઈંચના ૫૦ કોડમા ભાગ જેટલો થાય છે તેથી પાણીનું ટીપું પૃથ્વી જેવડું કરીએ તો અણુ નારંગી જેવડું થાય છે.

વળી Modern views on matter નામનું પુસ્તક સને ૧૯૦૩ માં પ્રસિદ્ધ થયું, તેની પૃષ્ઠ ૧૨-૧૩ ની હકીકતથી તો વિજ્ઞાનસૃષ્ટિમાં ભારે ખળભળાટ થયો છે. તે કહે છે કે અત્યાર સુધી Atoms અવિભાજ્ય માનવામાં ભૂલ થયેલ છે જે હાઇડ્રોજન વગેરેના અણુઓ મૂલ તેમજ અવિભાજ્ય મનાતા હતા.

તે દરેક અસંખ્ય સૂક્ષ્મ અણુઓની સમષ્ટિરૂપ-સ્થૂલ અણુરૂપ છે. જે સૂક્ષ્મ અણુઓનું નામ Electron વિદ્યુદાણુ છે. સર એલીવર લોન્ડ કહે છે કે—પ્રતીત થતી સર્વ વસ્તુઓનું ઉપાદાન કારણ વિદ્યુત્કણોજ છે, તેની સૂક્ષ્મતા માટે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનો કહે છે કે હાઇડ્રોજનના એકજ શુદ્ધ અણુમાં ૧૬૦૦૦ વિદ્યુત્કણો છે. સર એલીવર લોન્ડ કહે છે કે આવી રીતે સંગાથે રહેલા વિદ્યુદાણુઓમાં પણ પરસ્પર બહુ આંતર છે એટલે એક નીરંશ અણુમાં જે વિશાળ સંખ્યાવાળા વિદ્યુદાણુઓ છે તે પણ એક બીજાના સ્થાનથી છુટા છુટા પ્રતીત થાય છે, જેના પરસ્પરના આંતરનો મુકાબલો સૂર્યમંડળમાં ફરતા ગ્રહ-ઉપગ્રહોથી કરી શકાય તેમ છે અર્થાત એક રેડીયમ આદિના નીરંશ સમુદાય રૂપે રહેલા સમસ્ત વિદ્યુદાણુઓ ગીચગીચપણે નહીં રહેતાં તેમાં છુટા છુટા રહે છે ઉપરાંત ફાજલ જગા

૪ કરોળીયાની બલની ટીપણી—કરોળીયાની જળના તાંતણા ઇંજનેરોને માપતા માટે બહુ ઉપયોગી થયાં છે.

૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઘણી વિશાલ રહે છે. હવે આ વિદ્યુત્કણો પણ કેઈ બીજા સૂક્ષ્મતમ દ્રવ્યોની સમષ્ટિ રૂપે હોય તો કેમ ના કહી શકાય ? દરેક વાત વિજ્ઞાનશાળાની છે, પણ ચક્ષુગોચર થતાં પદાર્થોમાંના Molecule યોગિકઅણુઓ પણ અતિ સૂક્ષ્મ હોય છે તે માટે પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોએ એવું સાબીત કર્યું છે કે એક ત્રાંબાના પતરાને ટીપતાં ટીપતાં એક ઈંચના ૭૦ કરોડમાં ભાગ જેટલું પાતલું રહે ત્યાં સુધી તાંબ્રપણામાં રહે છે અને ત્યારપછી તેને ટીપીએ તો તે ઈંચરપણામાં પરિણમવાની તૈયારી માટે યોગ્ય બને છે, એટલે ઈંચરપણે પરિણમે; તે પહેલાં તાંબાની પતરીનો જેના ભાગની કદપના નજ થઈ શકે તેવો ભાગ છુટો પાડીએ, આનું નામ યોગિકઅણુ Molecule છે તે અતિ સૂક્ષ્મ હોય છે. સાબુના પરપોટાની તરીની બહાઈ એક ઈંચના લાખમાં ભાગ જેટલી હોય છે તેનો એક પ્રદેશ તે સાબુનો અણુ કહેવાય છે, પરંતુ તેમાં મૂળ રૂઢિક દ્રવ્યોની સંખ્યા કેટલી હશે તે સંબંધી કાંઈ કદપના થઈ શકતી નથી. એક વટાણા જેટલા પાણીને પૃથ્વીની જેટલું કદપીએ તો પાણીનો અણુ કિકેટના દડા જેવડો દેખાય. એલ્બ્યુમન (Albumen) ના ઈંચના હબરમાં ભાગો પૈકીના એક ભાગમાં એકોતેર મહાપદ્મ સંખ્યા પ્રમાણુ યોગીક અણુઓ હોય છે. વળી ઈંચના દોઢસોમા ભાગ જેટલા પ્રમાણુવાળા ઈંડામાંથી દરસેંકડે એકેક અણુ લેતાં ૫૬૦૦ વર્ષે તે અણુઓ લઈ શકાય એટલા બધા તેમાં અણુઓ છે. આ પ્રમાણે અંગ્રેજ અંચકારો પણ પુદ્ગલોનું સૂક્ષ્મ સર્વત્ર પરિવર્તન કબુલ કરે છે, તે અણુના અનંતમા ભાગને પરમાણુ કહેવાય છે. આ પ્રમાણે ચોથું પુદ્ગલ દ્રવ્ય વિશ્વમાં પરિપૂર્ણ છે તે નિર્ણય દ્રવ્ય છે. (ચાલુ)

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયને મળેલ શ્રી સારાભાઈ મગનભાઈ
મોદી લોન-સ્કોલરશીપ ફંડના.

ઉદ્દેશ તથા નિયમો.

ઉદ્દેશ.

આ ફંડનો ઉદ્દેશ મુખ્યપણે ટુંકમાં કહીએ તો જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક કોમમાં માધ્યમિક કેળવણી, ટ્રેઈનીંગ સ્કૂલ થા કેલેજ, કળાકૌશલ્ય તથા મિડલ-ઈફરી, નર્સિંગ, દેશી વૈદક, રાષ્ટ્રિય શિક્ષણ, હિસાબી જ્ઞાન વિગેરેનો પ્રચાર નીચે પ્રમાણે કરવાનો છે અને તેથી સ્પષ્ટતાથી વિગતવાર એ છે કે:—

(ક) માધ્યમિક કેળવણી લેનારને સહાય આપવી.

(માધ્યમિક કેળવણીનો અર્થ અંગ્રેજી ચોથા ધોરણથી તે અંગ્રેજી સાતમા ધોરણ સુધીનો અભ્યાસ સમજવો).

શ્રી મહાવીર વિદ્યાલય સ્કોલરશીપના નિયમો.

૨૫

- (સ) ' ટ્રેઇનીંગ સ્કૂલ ' અથવા ' કોલેજ 'માં અભ્યાસ કરી ટ્રેઇનડ શિક્ષણ કે શિક્ષિકા થવા ઇચ્છનારને સહાય આપવી.
- (ગ) ' મિડવાઈફ ' કે ' નર્સ ' નવા માટે તાલીમ લેવા ઇચ્છનાર કન્યા યા સ્ત્રીને સહાય આપવી.
- (ઘ) હિસાબીજ્ઞાન (Accountancy), ટાઇપ રાઈટીંગ, શોર્ટહેન્ડ (ટુંકાક્ષરીનો) અભ્યાસ ખાનગી સ્કૂલ કે કોલેજ (જેવી કે દાવરની કોલેજ ઓફ કોમર્સઅન્ય કલાસો) માં કરવા ઇચ્છનારને મદદ આપવી.
(આમાં B. Com.) નો અભ્યાસ ગવર્નમેન્ટ કોલેજમાં કરનારનો સમાવેશ થતો નથી),
- (ઙ) કળાકૌશલ્ય એટલે કે પેઇન્ટીંગ, ડ્રોઇંગ, ફોટોગ્રાફી, ઇજનેરી, વિજ્ઞાની આદિનું સામાન્ય કે વિશિષ્ટ કામ શીખવા માંગતા હોય તેમને અભ્યાસને અંગે સહાય કરવી.
(આમાં B. E. નો અભ્યાસ કરનારનો સમાવેશ થતો નથી).
- (ચ) દેશી વૈદકનું જ્ઞાન આપતી શાળા કે કોલેજ (જેવી કે પોપટ પ્રભુરામની સ્કૂલ) માં શીખવા ઇચ્છનાર યા નેશનલ મેડીકલ કોલેજમાં અભ્યાસ કરવા ઇચ્છનાર તેમજ હોસ્પિટલ એસિસ્ટન્ટ યા L, C. P. S. થવા ઇચ્છનાર વિદ્યાર્થીને સહાય કરવી.

ખુલાસો:—ઉક્ત ઉદ્દેશ પ્રમાણે લાભ લેનારમાં પુરૂષ અને સ્ત્રી એમ બંને જાતિનો સમાવેશ થાય છે, અને શાળા કે કોલેજ કે કલાસમાં ખાનગી, રાષ્ટ્રીય કે સરકારી સર્વનો સમાવેશ થાય છે.

નિયમો.

ઉપરના ઉદ્દેશાનુસાર લાભ લેનાર માટેના નિયમો નીચે પ્રમાણે છે:—

- (૧) તે જૈન સ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક હોવો જોઈએ.
- (૨) તેની શારીરિક સ્થિતિ વિદ્યાભ્યાસને યોગ્ય હોવી જોઈએ.
- (૩) તેની બીજી ભાષા (Second Language) સંસ્કૃત હોવી જોઈએ.
- (૪) તેણે આ ફંડની કમિટી ઠરાવે તે પ્રકારનું અને તેટલું ધાર્મિક શિક્ષણ લેવું જોઈએ.
- (૫) નક્કી કરેલા સ્વરૂપમાં (ફોર્મમાં) તેણે લિખીત અરજી કરવી જોઈએ.
- (૬) તેણે પોતાના અભ્યાસનો તેમજ સારી ચાલચલણનો રિપોર્ટ પોતાના શિક્ષક કે હેડમાસ્તરની સહી સાથેનો દર છ માસે મોકલવો જોઈએ.

૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હી આપવો પડશે અને તેણે દરેક વાર્ષિક પરીક્ષામાં પાસ થવું જોઈશે.

(૭) તેને અપાતી મદદ તેણે લેવા તરીકે સ્વીકારવાની છે અને તે બાબતનું એગ્રીમેન્ટ લિખિત કરી આપવું પડશે.

એગ્રીમેન્ટ.

ઉપર પ્રમાણે લેવા તરીકે મદદ લેનારને લિખિત કરારપત્ર કરી આપવાનું છે, તે એ રીતે કે તેણે જે જે મદદ લીધી હોય અને લે, તે તેના મોકલવાના ખર્ચ સહિત વગર વ્યાજે પાછી વાળી યા ભરી આપવાની છે. કમાવાની શરૂઆત થતાં માસિક ત્રીસની આવક પ્રમાણે દર માસે ઓછામાં ઓછો એક રૂપિયો એવા પ્રમાણમાં ધીરેધી રકમ પાછી વાળવાની છે.

જો સહાય લેનાર સગીર ઉમરનો હોય તો સદર એગ્રીમેન્ટ પર તેણે અને તેના વાલીએ એમ બંનેએ સહી કરવી પડશે અને તે એગ્રીમેન્ટ ચાલુ કરી આપવાની કબુલાત આપવી પડશે.

મદદ ક્યારે બંધ થશે.

લાભ લેનારની તરફથી અભ્યાસ તથા ચાલચલણનું સર્ટિફિકેટ નહિ આવે યા તેનો અભ્યાસ યા ચાલચલણ સંતોષકારક નહિ જણાય, યા તો અભ્યાસ છોડી દે, વાર્ષિક પરીક્ષામાં એકવાર નાપાસ થાય, યા ભરેલા ફોર્મમાં અસત્ય વિગત જણાશે તો તેને અપાતી મદદ તુરત બંધ કરવાની સત્તા વ્યવસ્થાપક કમિટીને રહેશે. આવા કોઈપણ સંયોગમાં મદદ બંધ થાય તો જે અગાઉ ધીરેલ રકમ વિગેરે તેને ખાતે ઉધરેલ હોય તે આપવા તે બંધાયેલ રહેશે.

—❀❀❀—

વર્તમાન સમાચાર.

—•—

ઑનરરી મેજિસ્ટ્રેટની પદવી.

આ સભાના ૭૦ પ્રમુખ અને શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરૂકુળ પાલીતાણાની સ્થાનિક કમીટીના પ્રમુખ શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી કે જેઓ આ બંને સંસ્થાની તન, મન, ધનથી સેવા પ્રથમથીજ કરતા રહ્યા છે તેમને હાલમાં આ બાવનગર રાજ્ય તરફથી ગયા માસમાં ઑનરરી મેજિસ્ટ્રેટની માનદ પદવી આપવામાં આવી છે. આ શહેરના જૈન તરીકે આ માન તેમને પ્રથમજ મળ્યું છે, અમે તે માટે તેમને મુબારકબાદી આપીએ છીએ. હવે પછી જૈન ક્ષાત્ર અને શહેરની પ્રજાની સેવા કરવા તેઓ વધારે ભાગ્યશાળી થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

—❀❀❀—

અંથાવલોકન.

૨૭

અંથાવલોકન.

૧ પૂજા સંગ્રહ—આ શુકમાં પ્રથમ ૧ મહાવીર સ્નાન પૂજા, ૨ શ્રી નવનર પૂજા, ૩ શ્રી પંચગાન પૂજા, ૪ તત્ત્વત્રયી પૂજા, ૫ પંચમહાવ્રત પૂજા, ૬ અષ્ટપ્રકારી પૂજા, અને ૧૭ બાર ભાવનાની પૂજા. આ સાત પૂજાઓ આલેખી છે. તેના કર્તા વ્યાખ્યાન વાચસ્પતિ મુનિરાજશ્રી લલિત્રવિજયજી છે. આ શુકમાં આવેલ નવતત્ત્વ, તત્ત્વત્રયી અને બાર ભાવના વગેરે એવા વિષયો છે કે તવરતું સામાન્ય જ્ઞાન જાણવાના જિજ્ઞાસુઓને આ પૂજા જાણાવવા કે વાંચવાથી તે મળી શકે તેમ છે. બીજા અધ્યા કરતાં સંગીતદ્વારા કરવામાં આવતી પ્રભુભક્તિ અત્યૌકિક છે. અને તેનાથી પણ કર્મનિર્જરા થાય છે એમ શાસ્ત્રકાર મહારાજનું કથન છે. આ પૂજાની રચના કરનાર મહાત્માએ દરેક વિષયોને તે તે પૂજામાં સ્પષ્ટ રીતે બતાવેલ છે. અંથારાજમાં આ પૂજાના બનાવનાર મુનિ મહારાજે જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકમલસૂરીશ્વરજી (પોતાના ગુરૂરાજજી) ની જીખી તથા અર્પણ પત્રિકા આપી સાથે ગુરૂભક્તિ પણ ઠીક બતાવી છે. તેના પ્રકટ કરનાર—શાહ, નરેશતમદાસ રીખવચંદ્ર રાધનપુરવાળા છે, અને તેની કંઠપણ કિંમત ન રાખતાં પ્રભુ ભક્તિ કરવાના જિજ્ઞાસુઓને ભેટ આપતા હોવાથી તેઓ ધન્યવાદ પાત્ર છે.

૨ Reminiscences of Vijay Dharma Suri (શ્રી વિજયધર્મસૂરિનું સ્મરણ-સ્મૃતિ) આ નામનો અંગ્રેજી અંથ પોતાની ગુરૂભક્તિ બતાવવા નિમિત્તે ઉક્ત મહાત્માના શિષ્ય શ્રી વિજયધર્મસૂરિએ લખ્યો છે. આ અંથમાં પ્રથમ અંથકર્તા મહારાજે નિવેદન આપી તેર પ્રકરણોમાં શ્રીમાન્ વિજયધર્મસૂરિજી મહારાજનું પૂર્વ અને પાશ્ચાત્ય વિદ્વાનોએ લખેલ જીવન વૃત્તાંત અને અહિંસાના સુવિખ્યાત વક્તા તરીકે જણાવેલા છે, ત્યારબાદ તેઓગ્રીના સ્વર્ગવાસથી વિદેશી વિદ્વાનોના દીક્ષસોજના તારો, શિવપુરીમાંનું સ્મારક, અગત્યના પત્રો, લાગણીઓ, સંદેશાઓ, લંડન ટાઇમ્સ પેપરનો સેષન્ટ અને સ્કોલેર તરીકેનો લેખ, રામનો પ્રખ્યાત પત્ર, સૂરિજી મહારાજના ચાતુર્માસો, અને લખેલા અંથો, શિષ્યપરિવાર વગેરેનું વર્ણન ઇંગ્લીશમાં આપવામાં આવેલું છે. સાથે ઉક્ત સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજનો ફોટો, શિવપુરીના ગુરૂમંદિરનો અને તેમાં પ્રતિષ્ઠિત કરેલ ગુરૂરાજની મૂર્તિનો ફોટો આપી અંથની શોભામાં—ગુરૂ ભક્તિમાં વૃદ્ધિ કરી છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ અમોને કંઈ વિશેષ જણાય છે, આ અંથનું બાષ્પાંતર ગુજરાતીમાં કે હિંદી કરી જેમ અને તેમ ઓછી કિંમતે પ્રચાર કરવાની નમ્ર સૂચના આપવામાં આવે છે. પ્રકાશક શેઠ ટોડરમલ ભાંડાવત સેક્રેટરી શ્રી વિજયધર્મસૂરિ મેમોરીયલ ફંડ, શિવપુરી આલીયર સ્ટેટ.

૩ પ્રકરણ સંગ્રહ લાગ ૨ જો—જેમાં અનેક પ્રકરણોમાંથી ૨૭ થોડા તૈયાર કરી આ અંથ તૈયાર કરેલ છે. તેના સંશોધક, સ્થાનકવાસી સ્વર્ગવાસી મુનિ શ્રી ઉત્તમચંદ્રજી છે. જીવના બેદો અદ્યપણુત્વ, દંડક, યોગ, જીવના ભેદ, લેક્ષ્યા, ખ્યાન, શરીર, ઈંદ્રીય વગેરે બોલોનો આ ૨૭ થોડામાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સામાન્ય રીતે તેના જીજ્ઞાસુઓને ખાસ ઉપ-યોગી બનાવેલ છે. પ્રતાકારે શાસ્ત્રી ટાઇપમાં જાપાની પાકા બાઈડીંગથી તૈયાર કરેલ છે. પ્રકાશક શેઠ જેઠમલજી બેરૂદાનજી બીકાનેરવાળા છે. મૂલ્ય રૂ. ૧-૦-૦

નાચેના અંથો અમને ભેટ મળ્યા છે તે સામાર સિંકારવામાં આવે છે.

૧ શ્રીમદ્ ધર્મસિંહજી અને શ્રીમદ્ ધર્મદાસજી.

૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન-મેઘદૂત મહાકાવ્ય માટે મળેલો અભિપ્રાય.

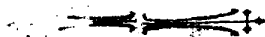
--*~*~*

રા. રા. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સેક્રેટરી સાહેબ.

આપના તરફથી જોવા મળેલું જૈન-મેઘદૂત મહાકાવ્યનું મેં અવલોકન કર્યું છે. પ્રથમ તો મને આ કાવ્યમાં કાંઈક વધારે કઠિનતા લાસવાથી દોષવાળું લાગ્યું. પરંતુ જરા પ્રયાસથી તેના પર સૂક્ષ્મ દષ્ટિ કરી, ત્યારે વરસાદના કરાની જેમ ઉજ્જવળ અમૃતરસ ઝરતું દેખાયું. જેથી બીજાં અનેક કાર્યોમાં ગુચવાયેલો છતાં મારા હાથથી, દષ્ટિથી અને મનથી તે જરા પણ દૂર થઈ શક્યું નહિ. આ કાવ્યમાં શ્રી નેમિનાથ પ્રભુ તથા રાણમતીનું ચરિત્ર શૃંગાર અને શાંત રસમય હોવાથી અત્યંત ચિત્તાકર્ષક છે. સદીક સાદાંત વાંચવાથી માઈ મન ઠણુલ કરે છે કે કાવ્યના વિદ્યાર્થીઓએ આ આખું કાવ્ય ભણીને મુખપાઠ કર્યું હોય તો તેમને આ એકજ કાવ્યથી ઘણું સાઈ જ્ઞાન થઈ શકે તેમ છે. પરંતુ આ કાવ્યની પહેલાં જૈન કુમાર-સંભવ જેવાં એક બે કાવ્યો ભણવાની જરૂર છે અને તે પ્રમાણે ક્રમસર અભ્યાસ થાય તો માઘ અને નૈષઢ જેવાં કાવ્યો પણ સુખદ થઈ શકે એવું માઈ માનવું છે. ઉપરાંત આ મહાકાવ્યમાં ટીકાકારે કાવ્યપ્રકાશાદિકનાં પ્રમાણે આપી તથા રસ, અલંકાર, કોષ અને વ્યાકરણનાં સૂત્રો આપી વિદ્યાર્થીઓને માટે મોટો ઉપકાર કરેલો સ્પષ્ટ જણાય છે. તે સાથે સંશોધક પ્રવર્તક શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિ-જયજી મહારાજે તે તે પ્રમાણનાં સ્થળો તથા સિદ્ધહેમ વ્યાકરણનાં સૂત્રોના અષ્ટાધ્યાયી અંક આપેલા છે. જેથી વિદ્યાર્થીઓને સહેલાઈથી તેનું જ્ઞાન થઈ શકે તેમ છે. ખરેખર અભ્યાસીઓને માટે આ કાવ્ય સર્વોત્તમ છે. ઇતિશભૂ.

સંવત ૧૯૮૦ શ્રાવણ શુકલ સપ્તમી.

લી. શાસ્ત્રી જેઠાલાલ હરિભાઈ.

આચાર્યશ્રી વિજયવીરસૂરીશ્વરજીનો સ્વર્ગવાસ.

ગુજરાતમાંથી વિહાર કરી ઉક્ત આચાર્ય મહારાજ વૈશાક માસમાં મુંબઈ પધારતાં ચાતુર્માસ પણ ત્યાં બિરાજ્યા હતા. કેટલાક વખતથી લકવાના વ્યાધિથી પીડાતા શ્રાવણ શુદ્ધ ૪ના રાત્રિના મુંબઈ શહેરમાં સમાધિ પૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. તેઓશ્રીએ પાંત્રીશ વર્ષ ઉત્તમ રીતે ચારિત્ર પાળ્યું હતું. સ્વભાવે સરસ, અને ભદ્રિક પરિણામી હતા. ઉક્ત મહાત્માના સ્વર્ગવાસથી એક ચારિત્રપાત્ર મુનિરતનની જૈન કોમમાં ખોટ પડી છે. ઘણા વર્ષો પછી મુંબઈમાં આવો બનાવ બનવાથી આ આચાર્ય મહારાજનો નિર્વાણ મહોત્સવ મુંબઈની જૈન પ્રજાએ ગુરુભક્તિ કરી સારી રીતે કર્યો છે. આ મહાત્માના પવિત્ર આત્માને અખંડ-અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

જૈન મેધદૂત મહાકાવ્ય.

અન્ય દર્શનીઓનાં કાવ્યોની જેમ જૈન દર્શનના વિદ્વાન મહાત્માઓએ પણ અનેક ઉત્તમ કાવ્યો કરેલાં છે; પરંતુ કેટલાંક સાધનોને અભાવે કેટલાક સમયથી તેમનું પઠન પાઠન બંધ થયેલું જોવામાં આવે છે. અતે તેવા ઉત્તમ કોટીના કાવ્યો પ્રકટ પણ અદ્ય અશિ થાય છે. વર્તમાન સમયમાં સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને તથા જીવંતુઓને સમયાનુકૂળ સાધને. પૂરાં પાડી આપવા વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય આ સભા પ્રકટ કરે છે. ઉપરોક્ત મેધદૂત કાવ્ય શ્રીમેરુતુંગ આચાર્ય રચેલ છે, અતે તેની ટીકા શ્રી શીવરત્નસૂરિની કરેલી કે જે એક અદ્ભૂત કાવ્યરચના છે. જેથી કાવ્યના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ આ મહાકાવ્ય સરીક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. આ કાવ્યનો પરિચય અતિ ઉપયોગી હોવાથી જનસમૂહમાં સહેલાઈથી તેનો પ્રચાર થવા માટે અનેક ભંડારોમાંથી અનેક પ્રતો મેળવી ઘણા પ્રયત્ને શુદ્ધ કરી તેને પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. તેના માટેનો અભિપ્રાય આ માસિકના છેવટના ભાગમાં વાંચવા લલામણુ છે. અભ્યાસીઓ માટે એક અપૂર્વ કૃતિ હોઈ અવશ્ય ખરીદવા યોગ્ય છે. ક્રી. રૂ. ૨-૦-૦ પો. જીદું.

છપાયલા જૈન ગ્રંથોની (ડીરેક્ટરી) ગ્રંથાવલી.

શ્રીમાન બુદ્ધિસાગરસૂરિના ઉપદેશથી “ શ્રી અધ્યાત્મગ્જાન પ્રસારક મંડલ (પાદરા) તરફથી ડીરેક્ટરી તૈયાર કરવાનું કામ હાથ ધરી હાલ અમદાવાદમાં શરૂઆત કરવામાં આવી છે અને આશરે બે હજાર ઉપરાંત ગ્રંથોની નોંધ લેવાઈ ગઈ છે. જાણીતે ટેકાણેથી લીધે અને હકીકતો મંગાવવા ફોર્મ વિગેરે મોકલવામાં આવ્યાં છે, પાછા જવાબો પણ આવી ગયા છે. કામના દબાણથી જે જે વિદ્વાન વર્ગ, તેમજ મુનિ વર્ગને ફોર્મ મોકલાયાં ના હોય તેમણે નીચેના સ્થળેથી મંગાવી બનતી તાકીદે હકીકતો પુરી પાડવા જૈન આલમ તેમજ ધર્મર ઉત્સાહી વર્ગનું જ્ઞાન ખેંચવામાં આવે છે કે:—વિદ્વાન વર્ગને રેકર્ડ તરીકેનું સખળ સાધન તૈયાર કરવામાં અપ્રમાદે હકીકત પૂરી પાડે.

વર્તમાન સ્વરૂપચંદ વડીલ હાજી પટેલની પોળ-પારા કુવાની પાસે—અમદાવાદ.

નવા દાખલ થયેલા બીજા વર્ગના લાકડું મેખરો.

૧ શેઠ મન:સુખલાલ સુખલાલ તારવાળા મુંબઈ	૫ શા. જગજીવનદાસ નરોત્તમદાસ રે. ભાવનગર
૨ શેઠ મુનીલાલચત્રમૂળ બી. એ. એલ. એલ બી. લીબડી	૬ શા. ગીરધરલાલ હરજીવનદાસ
૩ ઝવેરી નગીનચંદ ઝવેરચંદ ભરૂચ	૭ શેઠ ડાહ્યાભાઈ જગનલાલ રે. મુંબઈ
૪ રા. રા. મોહનલાલ દલીચંદ દેસાઈ મુંબઈ	૮ શ્રી પાલડી જૈન પાઠશાળા પાલડી.

ધાર્મિક તથા સાંસારિક રિવાજો વગેરે ઉપર થયેલી અસર:—

પશ્ચિમનાં નવીન વાતાવરણની અસર ધાર્મિક માન્યતાઓ તથા રિવાજો ઉપર પણ ધીરે ધીરે કરતાં દણી જ ઉડી થયેલી છે. છેલ્લાં બસો વર્ષોના અંગ્રેજી રાજ્યને અંતે પ્રત્યેક ધર્મના અનુયાયીઓમાં સ્વધર્મ પ્રત્યે ઘણી શિથિલતા આવી ગયેલી માલુમ પડે છે. પશ્ચિમના જડવાદે ધર કરવા માંડયું છે, અને જે અધ્યાત્મિક તત્વ માટે હિંદના લોકો મગર હતા, તેનો અરત થતો ચાલ્યો છે, તો પણ અન્ય ધર્માવલંબી પ્રત્યે પરસ્પરમાં જે વિરોધ તથા વૈરવૃત્તિ હતાં, તે લોકો સમઢષ્ટિ રાખતા થયા, એટલે નાશ પામ્યાં છે ખરાં. દયાનંદ સરસ્વતી નામના આર્ય સમાજના સમર્થ પિતાએ મૂર્તિપૂજા પ્રત્યે જખરો વિરોધ જગાડ્યો અને સ્વામિ વિવેકાનંદ, રામતીર્થ આદિ સમર્થ વિદ્વાનોએ ધર્મ પ્રત્યે જોવાનાં દૃષ્ટિબિંદુ ફેરવી, સમાજ હૃદયને વિરતૂત બનાવ્યું છે. આ સર્વે પશ્ચિમના વાતાવરણને જ આભારી છે. સાંસારિક રિવાજોમાં પણ ઘણો ફેરફાર થઇ ગયો છે. પ્રત્યેક જ્ઞાતિઓનાં જૂના અને કઠંગા બંધારણોને ફેંકી દઇ, જ્ઞાતિઓએ દેશ કાળને અનુસરી નવીન બંધારણો ધારણ કરવા માંડ્યાં છે એટલું જ નહિ, પણ કરોડો અત્યંત પ્રત્યે આજ સુધી જે અન્યાય ભરેલી રીતે વર્તન કરવામાં આવ્યું છે, તે દૂર કરી તેઓ પ્રત્યે સહાનુભૂતિથી તથા પ્રેમપૂર્વક વર્તી તેમને ઉન્નતિને માર્ગે ચેજવા માટે પ્રયત્નો લેવાનું સમાજે સ્વીકાર્યું છે; પરંતુ પશ્ચિમના પવનના અસર વિશેષને વિશેષ થઇ, લોકો પોતાનું સ્વરૂપ વીસરી જઇને કદાચ આડે માર્ગે દોરવાઇ, જૂનું એટલું ખોટું અને નવું તેટલું જ સાચું એમ માની ખેસત ખરી; અને તેવા સમય આવતો હતો એવું દેખાતું હતું પણ ખરું. પરંતુ હિન્દના સદ્ભાગ્યે તેમાં અનિષ્ટ પરિણામો આવે તે પહેલાં હિન્દીઓ પૂરો વિચાર કરતા થયા છે, અને હિન્દનું પ્રાચીન ગૌરવ શું હતું ? તથા દેશકાળને કેવાં સારાં ધોરણો, આચારવિચારો જોઇએ ? તેનું પણ શુદ્ધ સ્વરૂપ સમજતા થયા છે. એટલે પશ્ચિમના ખડક સાથે અથડાઇ હિન્દી સમાજનૌકાના ચૂરે-ચૂરા થઇ જવાની જે ધારતી સ્વાભાવિક રીતે લાગી હતી તે દૂર થઇ છે. સ્થળસંકેતને લીધે આપણી વરતુ વિશેષ લંબાવી શકાય તેમ નથી. છેવટે ભારતવાસીઓ પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ તથા હિતાહિત પૂરેપૂરા સમજતા થાઓ અને સામાજિક, ધાર્મિક, ઔદ્યોગિક, આર્થિક તેમજ રાજકીય પ્રકરણોમાં દેશકાલાનુસાર તથા સમયોચિત ફેરફારો કરી દેશની મહત્વકાંક્ષાઓ તથા હક્કો મેળવી જગતમાં ઉચ્ચ સ્થાન લ્યો; એવી જગજિયંતા પાસે પ્રેમ-પૂર્વક યાચના કરી લેખિની મૂકતા રજ લઉં છું.

હિંદુસ્તાનની સંસ્કૃતિ.

